

Silkeborg Roklub

- bedre med årerne...

Da Anna Ancher sad i Skagen og malede sit berømte maleri "sol-skin i den blå stue" havde Silkeborg Roklub eksisteret i et år. Da det første fly lettede var klubben 13 år gammel - det er meget længe siden de første Silkeborg-roere satte sig i bådene, for at ro på Danmarks smukkeste og mest perfekte rofarvand.

Velkommen til en lang og forhåbentlig god historie om Silkeborgs ældste klub - en klub der nu gennem 100 år har sat sit præg på byen, og ikke mindst på søerne. Historien er lang og spændende, og dette jubilæumsskrift kunne både have et bind to, tre og fire for at få de mange begivenheder og oplevelser med.

Det er ikke blot er en opremsning i kronologisk orden, det er et forsøg på at videregive de mange oplevelser og indtryk. Jeg håber at du vil nyde og dele oplevelsen med Silkeborg Roklub, og måske derigennem få en fornemmelse af hvorfor roklubben er som den er, og ikke mindst hvorfor den er blevet så gammel. Rigtig god fornøjelse !

Lene C. Kristensen

Indhold

- side 2 Forord
- side 3 Historien bag klubben
- side 14 Dameroklubben
- side 15 Kaproning i nyeste tid
- side 18 Rigtige venner
- side 19 Det har roklubben betydet for mig
- side 20 Klubhuset gennem tiderne
- side 22 Kanindåben
- side 24 Klubbens formænd
- side 25 Så er den ikke længere, eller er den...
- side 26 Fremtiden fortalt af formanden

Tak for hjælpen til:

Anne Frede, Knud Lisberg, Steen Pedersen, Tage Hammer, Lars Larsen, Kim Larsen, Else Bertelsen, Irene Sørensen, Lokalhistorisk Samling, som har givet værdifulde oplysninger og billedmateriale. Tak til sponsorerne og tak til PR-udvalget der sørgede for, at dette jubilæumsskrift kunne blive betalt.

Fotos på forsiden: Silkeborg Roklub idag
(fotos Jørn B. Kristensen)
Silkeborg Roklub ved århundredskiftet

En stille morgen - solen er lige stået op og fuglene er igang med morgensangen. Vandet ligger blankt og stille, kun ændernes og blishønsenes kølvand får vandet til at bevæge sig. Rundt omkring i søen springer fiskene. Nu høres en stemme "Ro væk!" og lyden af årer der griber i vandet bryder stilheden. Frem bag en pynt dukker

en lang slank båd op. Alle ombord bevæger sig nøjagtigt samtidigt og båden suser henover vandet. De snakker og griner. Splitflaget vajer i agter og slår sig lidt i den milde morgenluft. Nu forsvinder båden ind i åen. Men bliv blot siddende - der kommer altid en ro-båd til...

Den 4. juli 1890 samledes nogle af byens initiativrige borgere på Hotel Dania kl. 19.00. Det var Silkeborg Roklubs stiftende generalforsamling. Mødet var foranlediget af artikler i de lokale aviser, der stærkt opfordrede til at stifte en roklub i byen der havde så gode forudsætninger for det.

Holporten paa Silkeborgsøerne.

Ogaa her i Tasmart har Mit, haab det kaldes Sport, i de senere Aar mere og mere fundet Tilslutning hos den opvoksende Ungdom, og det vilde i Grob navnlig for endnu haieret Stad. Men af Sporten, hviest Vægsen og i Der findes vel u nægte, at de unge tilbragt hele Dage Kuntører og lign bedre af at byrde eller to i rummeligt tilfader det, belist over en Roman en Restauration.

Silkeborg Roklub

afholder Generalforsamling Fredag den 4de Juli, Kl. 9, paa Hotel "Dania". Alle aktive, passive og bidragydende Medlemmer bedes give Møde.

Dagsorden:

1. Vedtagelse af Love.
2. Valg af Bestyrelse.
3. Anskaffelse af Materiel.

Komiteen.

At de mangenartede Sportsgrene, der ere komne frem hos os, turde det Gymnastikken, Løfte, og Holporten være dem, der have vundet den største Tilslutning.

Konungen oplyder alle de Forbringere, der kunne stilles til Begrebet Sport, og har kun den ene Rangel, at den ikke kan dyrkes om Vinteren. Hertil fra dette ene Punkt, om "holter Holporten" saa mange Stad, at en...

Mødet blev åbnet af Sagfører Hammer. Roklubbens første formand blev Justitsråd Oscar Lund, der havde Kommis Thisted, Kommis Møller, Sophus Sørensen fra Silkeborg Avis, og Slagteridirektør Chr. Lund med i den første bestyrelse. Der blev udfærdiget en række love bl.a: Nye medlemmer kunne optages, hvis de blev indstillet af to aktive roere og godkendt af generalforsamlingen. Kontingentet blev fastsat til 12 kr. årligt for aktive og 2 kr. for passive, samtidig skulle der betales et indskud på 5 kr. Klubbens formål var at udøve motion og eventuelt deltage i kaproninger.

Hermed var Silkeborg Roklub stiftet og havde 15 aktive og 16 passive roere

- nu skulle der skaffes materiel!

Den første båd var en fireåres og blev døbt "Dan". Kalgårdsvig blev det første rofarvand og den nye båd lå under Lundens trækroer indtil 1891 hvor det første klubhus blev bygget på havnen (hvor der nu er parkeringsplads).

Silkeborg Roklubs første hus fra 1891

Senere i 1890 blev der købt endnu en båd. En fireåres kaproningsbåd (inrigger) fra bådebygger Bjerg i Helsingør. Båden kostede 600 kr. og pengene blev skaffet ved aktiesalg og et lån i Silkeborg Bank. I 1891 havde bådparken udvidet sig til hele tre både: "Dan", "Nøkken" og "Alf".

Roklubbens første båd blev modtaget med maner. I avisen kunne man læse om et højt besynderligt optog, der nærmest lignende en begravelse - hvis det da ikke havde været for de glade jubelråb. Det var muntre roere, der bar roklubbens allerførste båd fra jernbanen til Lunden.

En ekstraordinær generalforsamling i 1891 besluttede, at der ikke måtte tages passagerer ombord - heller ikke damer! Roklubbens midler strakte ikke til at sende et kaproningshold til Ålborg - ved hjælp af frivillige midler besluttede bestyrelsen, at sende et eller måske to hold afsted.

Allerede i 1891 var der uenighed mellem de jyske og sjællandske klubber. Den ordinære generalforsamling behandlede spørgsmålet, om roklubben skulle melde sig ud af Dansk Forening for Rosport, som andre jyske klubber gjorde.

At roklubben ikke var bange af sig kunne borgerne i Silkeborg læse om i Silkeborg Avis. Et mandskab fra Silkeborg Roklub havde udfordret Slagter S. Berg, om hvem der kunne komme først til Hattenæs. Slagteren kørte i enspændervogn og klarede distancen på 7 min. mens båden brugte 11 min.

Silkeborg arrangerede en pinsetur til Langå med start i Ry. Silkeborg Roklub havde inviteret andre klubber med, og der kom tre både fra Ålborg, fire fra Århus, to fra Horsens og en fra København. Historien fortæller at der var dårligt vejr og efter modtagelsen af de fremmede rohold i Ry, gik det i hårdt vejr mod Himmelbjerget. Den københavnske båd var en singlesculler, og havde store problemer i den krappe søgang og måtte på slæb. Ved Himmelbjerget blev flåden mødt af damer og herrer der havde taget damperne "Juliane" og "Hjejlen" dertil. Frokosten blev indtaget på Hotel Himmelbjerget hvor det siges der blev skålet adskillige gange. Singlesculleren blev af sikkerhedsmæssige årsager, båret ombord i den ene damper. Derefter gik turen mod Savværket (Slænsø) og senere mod Tindebjerget, hvor de roende løb ind i adskillige byer. Dagens strabadser endte med en fest i Lunden, og igen blev der skålet og holdt mange taler. Den sidste etape mod Langå blev især begivenhedsrig for københavneren i sin singlesculler. Under et hvil havde en hund gnavet sig gennem stævnen på sculleren og trods ihærdige forsøg på at lappe båden, sank den. Roeren blev dog reddet. Efter ankomst til Langå blev de fremmede og deres både læsset og sendt hjem pr. bane. Roerne var tilbage i Silkeborg kl. ca. 1 om natten - "stærkt medtaget af kulden".

I protokollen er programmet skrevet op indtil mindste detalje. F.eks: Kl. 1 (13) Ankomst til Tindebjerget, hvor udsigten beses og en forfriskning indtages.

Silkeborg Roklub har i Dag modtaget følgende Skrivelse fra Bestyrelsen for Aarhus Roklub:

"Vi bringer hermed Tak for den i de forløbte Skjæffrihed og et menhed, hvilken Tak vi respektfulde Kvartroerter Vi følger os overby Dem saa fortrinligt Silkeborgsøerne og til stor Gavn for Rok i Særdeleshed for Sotinet mellem de iøjfste

— Hvalborg Roklub har i Dag tilstillet den heroværende Roklub følgende Tak, Skrivelse i Anledning af Pinseturen: "Hermed tager Bestyrelsen af "Hvalborg Roklub" sig den Frihed at bringe Dem en oprigtig og hjertelig Tak for den prægtige Modtagelse og den blidfrakte Skjæffrihed, som Deltagerne i Pinseturen nød hos Dem, ligesom man overhovedet glæder sig over den udmærkede Waabe, hvorpaa alt var arrangeret og det hele sammentrækket har været og

Medlemmerne blev bidt af de lange ture og arrangerede en tur til Skanderborg i 1891. Distancen var på ca. 14 mil - frem og tilbage. Roerne roede fra Silkeborg kl. 5.30 om morgenen, indtog frokosten ved Fuldbro Mølle og fortsatte turen kl. ca. 12.30. Op ad dagen blev det dårligt vejr og jo nærmere bådene kom til Skanderborg, jo dårligere blev vejret og de stred sig det sidste stykke. Efter planen skulle holdene ro tilbage til Silkeborg men måtte opgive på grund af det hårde vejr. Istedet blev bådene bragt til jernbanestationen og kørt hjem i ekstratog. Skanderborgroere så de intet til - efter sigende bestod roklubben kun af 5 personer.

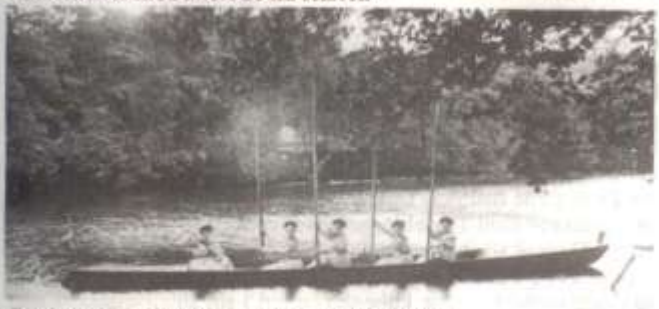

Roere har aldrig været bange for at stille op til fotografering

På forårsgeneralforsamlingen i 1892 anmodede bestyrelsen indtrængende medlemmerne om, at behandle bådene på den "forsigtigste måde".

Bestyrelsen foreslog at uddanne to kaproningshold til en kaproning i Horsens. Klubbens knappe midler gjorde, at der ikke var råd til at opstille et styrtebadsapparat på klubbens regning, og Dir. Lund fik til opgave at arrangere en privat indsamling. I 1893 blev der ændret på lovene - der skulle ikke længere betales indskud for at blive medlem af klubben. Kontingentet opkrævedes med 2 kr. i hver af de seks sommer måneder. Distriktslæge F.C. Lund blev valgt som ny formand. Styrtebadsapparatet blev indført og i 1894 blev der anskaffet en pumpe dertil.

Damerne var med allerede fra starten

Det første damehold rejser årer - omkring 1896

Silkeborg Roklub var den første roklub, der havde aktive dameroere. Det var helt uhørt at damer dyrkede sport. Klubben modtog en skrivelse fra Frk. Petersen, Frk. Nutzhorn og Frk. Harriet Jones, om at blive optaget i roklubben. På generalforsamlingen blev det vedtaget at optage damerne, mod at de underkastede sig klubbens love, pligter og rettigheder som klubbens mandlige medlemmer. Det kønne selskab forlod dog klubben igen ved århundredskiftet, og officielt var der ingen dameroning før 1933, hvor de igen var på vandet, men for egen klub.

De unge damer havde kun et problem - datidens store tunge skørter. Et geni i klubben opfandt et stativ skørterne kunne anbringes på. Nu kunne damerne nyde rosporten uden at få skørterne i klemme.

På forårsgeneralforsamlingen den 15. april 1896 blev det vedtaget, at der skulle sidde et kvindeligt medlem i bestyrelsen og Frk. Ida Jørgensen blev valgt. Hun nedlagde sit mandat på generalforsamlingen den 3. maj 1897, og den nye vedtægt om et kvindeligt medlem i bestyrelsen, blev trukket tilbage og bestyrelsen bestod igen af 5 mandlige medlemmer. Generalforsamlingen vedtog at udmelde sig af Dansk Forening for Rosport.

I 1898 købte klubben en ny båd - en toårrers inrigger af Bjerg i Helsingør. Båden kostede 325 kr. og udbetalingen lød på 125 kr. Resten skulle afdrages med 100 kr. i 1899, og sidste afdrag skulle betales den 1. april 1900. Klubbens bådemateriel bestod nu af tre firrørers og to toårrers både. Der blev nedsat et udvalg bestående af Dir. Lund, Løjtnant Pagh og Overbademester Høgh, som skulle opstille et regelsæt for materiellet.

Her ses smeden Carl Jacobsen, Carl Mathiasen og W. Brandt

Klubbens økonomi var meget fin i 1899 - klubben havde aktiver for 4000 kr. og kun gæld på ca. 1.400 kr. Udfra de pæne tal blev der ændret en passus i klubbens love, sådan at nye medlemmer ikke behøvede at blive godkendt af generalforsamlingen. For nu at blive optaget, skulle man opfylde disse krav: "Som aktive Medlemmer kan optages ethvert uberygtet ungt Menneske over Konfirmationsalderen. Skoledisciple kunne dog kun få adgang til benyttelse af Baadene under en Lærers, et Bestyrelsesmedlem eller Rochefens tilsyn og vejledning; andre unge Mennesker indtil 18 Aars Alderen maa kun tilstedes Benyttelse af Baadene efter Rochefens Anvisning".

Centralforeningen af Jydske klubber blev opløst og indgik i Dansk Forening for Rosport. Klubbens rodragt blev forandret til hvid bluse og hue med klubbens mærke og blå benklæder og strømper.

Århundredskiftet tog hårdt på klubben og bestyrelsen fremlagde et forslag om kun at fortsætte klubbens virksomhed, hvis der inden den 1. april 1900 kom 25 nye medlemmer. Heldigvis blev der fremlagt en liste med 27 nye medlemmer, og roklubben fortsatte. Efter at Centralforeningen af Jydske Klubber var indgået i Dansk Forening for Rosport, var Silkeborg Roklub igen medlem af af DFFR - endnu engang besluttede generalforsamlingen at melde klubben ud.

År 1902 den 1. april - om det var en aprilsnar, der havde fået klubbens medlemmer til at blive væk fra den årlige generalforsamling, siger protokollen intet om - men forsamlingen blev udskudt til den 9. april.

Den 9. april var formanden forhindret, idet han befandt sig i Italien. Silkeborg Roklub blev igen meldt ind i hovedforbundet DFFR. Der blev truffet foranstaltninger til at deltage i en kaproning i Randers.

I 1904 var klubben igen godt igang. Den efterhånden gamle båd "Dan" skulle sælges til Skanderborg roklub - Silkeborg krævede 200 kr. for at kunne afdrage på et lån i Silkeborg Bank.

1000 kr. for en roklub

A/S Hjejlen ville betale 1.000 kr. for roklubbens bådhus i 1905. På en ekstraordinær generalforsamling blev forslaget fremlagt men enstemmigt forkastet trods økonomiske problemer. På samme forsamling blev der valgt ny formand: Tandlæge V. Johansen.

På et bestyrelsesmøde i 1906 blev det taget op til vurdering, hvorvidt klubben skulle have indlagt vandværkssvand i bådehuset. Der forelå et tilbud fra en gas- og vandmester, der ville udføre arbejdet for 240 kr. Klubben lavede en aftale om at betale 50 kr. straks og give en veksle på restbeløbet. Beløbet skulle betales med 25 kr. halvårlig.

I 1907 blev Redaktør Sophus Sørensen formand. Han havde siddet i bestyrelsen siden stiftelsen. Damerne kom igen på tale - men beslutningen om at optage dem, blev henvist til nøjere overvejelse i bestyrelsen. Damerne blev optaget på forsøgsbasis i indeværende sæson. Et særligt reglement for damer skulle udarbejdes. I 1909 modtog klubben en forespørgsel fra Nakskov Roklub om køb af en øvelsesbåd, "Alf" kom på tale, og samtidig blev det overvejet at købe en ny fireårs inrigger. Der blev ikke nogen handel. I stedet blev der købt fire nye årer til den gamle båd.

20 års jubilæum

Til roklubbens 20 års jubilæum blev der bestilt en ny fireårs inrigger - den skulle overholde de dimensioner DFIR havde afstukket for kaproningsbåde. Samtidig havde DFIR anmodet Silkeborg Roklub om at afholde et kaproningsstævne. Der deltog adskillige klubber og stævnet forlyder at have været vellykket. Ved en distanceroning havde Silkeborg Roklub investeret i 5 medajler til en samlet værdi af 15 kr.

To både var på tur til Randers i 1911 og bestyrelsen indvilligede i at betale for hjemtransport af bådene. "Alf" og "Nøkken" trængte til en gennemgribende restaurering, og bestyrelsen overvejede at sælge "Alf".

Et notat fra 1912 vidner om, at bestyrelsens sekretær ikke ofte deltog i bestyrelsesmøderne. Referanten afslutter de fraværendes navne med en lidt irriteret pirantes: (som sædvanlig) ved sekretærens navn. På samme notat skriver han også, at bestyrelsen vedtog at give bøde for ikke at møde op uden gyldig grund.

1913 - der sker både stort og småt i den nu 23 år gamle klub. Bestyrelsen får bl.a. til opgave at skaffe lamper og lys til illuminationsfesten den 3. august. Samtidig skal bestyrelsen så vidt muligt møde op den pågældende dag og pynte bådehuset. Damerne har åbenbart sneget sig ind alligevel - i et referat fra den 19. marts 1914 står der, at man vedtog at istandsætte bådene og forsyne dem med skærme til dameroning.

Den første krig

1. verdenskrig kunne også mærkes i klubben. Det var svært at holde en konstant medlemsskare, især de unge forlod klubben. I 1915 skulle der have været afholdt en provins-kaproning i Silkeborg, men på grund af krigssituationen blev arrangementet afblæst. Der blev indstiftet en medajle til den mandlige og den kvindelige roer, der havde roet flest ture. På et bestyrelsesmøde blev det vedtaget at soldater kunne ro hele sommeren mod forudbetaling af 6 kr.

Forandring fryder men...

1920 førte store forandringer med sig - kontingentet steg til 20 kr. årligt og det elektriske lys blev indført i klubben. I 1923 - efter 33 år på den samme plet, blev roklubben bedt om at flytte i løbet af ganske få måneder. Med en kassebeholdningen på 100 kr., et gammelt hus og ingen erstatning fra byrådet, blev det lidt af en prøvelse for roklubben. Bestyrelsen og roerne tabte ikke gejsten, men gik til arbejdet for at få en ny klub. Konstruktør Thorvald Madsen tegnede det smukke stråtekte hus, der blev bygget, hvor det gamle savværk lå.

Den nye roklub bliver indviet i 1923

Outriggeren kom til Silkeborg

"Sophus" var navnet på den allerførste outriggerbåd roklubben fik i 1924.

Den var ganske speciel, idet den kunne skilles i fire dele, og var nem at tage med til kaproninger. Den var smart - men ikke særlig tæt. Det gav mange problemer, men alligevel blev der sejret i den. Senere blev "Sophus" til en toer med styrmand - man skulle jo blot fjerne de midterste to sæder og man havde en helt ny bådtype.

Der blev optaget politirapport i 1926 da en robåd og en motorbåd stødte sammen i mørket - ingen af dem havde lys på.

Den 23. juli samme år, skete der et uheld med klubbens outrigger. Den kæntrade da den blev sat i vandet og en roer sparkede hul i båden, fordi han forsøgte at komme ud af spændholtet. Hans panik opstod, fordi han ikke kunne svømme. Det gjorde, at bestyrelsen øjeblikkeligt iværksatte en svømmeprøve for alle roere i klubben. Skaden kostede 250 kr. og de involverede roere skulle selv betale, fordi de havde været skodesløse. En af roerne havde samtidig optrådt ubehagelig overfor rochefen, og blev ekskluderet af klubben. Styrmanden skulle give formanden en skriftlig undskyldning for ikke at gå samme vej.

Der kom en sporvogn til

Fotograf Mogensen ejede en grund ved Himmelbjerget - "sporvognen". Roklubben overtog grunden, det kostede 30 kr. årligt i 1928.

Navnet menes at være opstået fordi der stod en udrangeret sporvogn på grunden, og fungerede som sommerhus. Der blev afholdt en kredskaproning på Julsø. Det blev ikke nogen succes - det blæste kraftigt og arrangementet gav et bragende underskud.

Den pragtfulde Sporvogn havde et skilt en gang (foto fra 50'erne)

40 års jubilæum

I 1930 var roklubben 40 år gammel. I referatet fra den ordinære generalforsamling omtales jubilæet ikke. Formanden anbefaler i samme referat at "optage den gamle Skik med Fælleslangture for at fremme Kammeratskabsfølelsen og smelte Medlemmerne sammen til Samarbejde".

Jubilæet blev alligevel fejret, bl.a. med en kaproning, et dystløb og baljering. Ved samme jubilæum roede roklubbens tre ældste medlemmer en præsentationsrunde - de havde alle tre været med fra klubbens start.

Det var tider

Medlemstallene voksede stærkt i 30'erne og især kaproningen måtte undergå en forandring. Efter en tilladelse fra skovfogeden, blev det besluttet at kaproere skulle træne fra Næge. Bådene lå i skovfogedens have og omklædningen foregik under åben himmel.

Skovfoged Christensens hjerte løb af ham, og han ryddede sit gamle hønsehus og lod roerne klæde om der. Meningen var god nok, men hønsene havde ikke taget alle lopperne med da de flyttede. Så de tog ophold i træningstøjet og kom med ud på vandet. Det forlyder at det kneb gevaldigt med koncentrationen, og balancen når lopperne gik til angreb under træningen.

Den gamle formand Sophus Sørensen havde et blødt punkt når det gjaldt de gamle både. "Nøkken" skulle sælges i 1931, og han gik kun modvilligt med, men den måtte ikke sælges for under 150 kr. Fredericias dameroere besøgte Silkeborg for at kigge på den gamle båd, og endte med at være godt selskab for de mandlige roere. Damerne var ikke uden overtalesesevner, og de fik prisen ned i 120 kr. Da formanden hører om dette, farer han op, og sværger at "Nøkken" ikke forlader Silkeborg for under 150 kr. Det endte med at de øvrige bestyrelses-medlemmer måtte skillinge sammen, sende 30 kr. til Fredericia damerne, der returnerede pengene så regnskabet passede. Idag kan man læse i protokollen at "Nøkken" blev solgt for 150 kr.

Selvom kaproerne var ude af klubhuset ved havnen, kneb det stadig med pladsen. I 1932 begyndte klubbens medlemmer at samle penge sammen til en udvidelse. Efter udvidelsen blev der omklædning og baderum i øverste etage.

Der var også masser af krudt i klubbens kaproere. I Sophus Sørensens beretning fra 1932 fortæller han om deltagelse i kaproninger på Bagsværd Sø, i Haderslev, Skanderborg og Kolding.

Det skulle blive en lang tradition at afholde efterårskaproninger på Silkeborg Langsø. Det startede som et internt opgør den 9. september 1934, men senere kom hele landet med. Arrangementet blev populært, ikke blot fordi Silkeborg Roklub gav gratis kaffe og kage efter duellen på vandet. Som altid efter en roerkomsammen, afsluttedes kaproningen med en stor fest om aftenen. Arrangementet blev efterhånden så stort, at det gratis kaffebord blev strøget, men festen var der stadig at se frem til.

Otteropløb på Langsø

Damerne er tilbage men i egen klub i 1933. De fik klubhus i Indelukket, hvor kajakklubben nu holder til. Den 1. maj 1933 blev der oprettet en ungdomsafdeling og havde fra starten 10 ungdomsroere.

Der købes stort ind

I 1934 kunne roklubben købe tre fireårers og en toårers inrigger for 3.500 kr. hos bådebygger Karl Poulsen i Løgstør. Prisen idag ligger omkring de 300.000 kr. Medlemstallet var på 124 og der blev roet 1513 ture. Arne Clausen satte km rekord i klubben med 3166 km fordelt på 260 ture. Denne rekord skulle holde i mere end 40 år. Kaproerne høstede ikke mindre end 13 førstepladser i denne sæson. På den ordinære generalforsamling blev det vedtaget at installere telefon i bådehuset, mod at roere betalte 1 kr. årligt dertil.

Silkeborg Dameroklub køber en fireårers båd - "Blinke" opkaldt efter Fru Munk. Båden ligger stadig i roklubben og bliver flittigt brugt.

Silkeborg Roklub har 14 både og to private scullere i klubben. Huset ved Næge bygges til kaproere. I sin beretning fra 1937 nævner formanden at de gode resultater på kaproningsbanerne, bl.a. er nået, fordi der nu er endnu bedre forhold for klubbens kaproere. Træneren Holger Christensen beretter om 1. pladser i kredskaproningerne i Hadsund og Århus, og om en god placering i den internationale Københavnsregatta.

I 1937 betegnes Silkeborg Roklub, som en af de førende jyske klubber indenfor kaproningen. Roklubben vandt igen kredsmesterskabet og fik pokalen til ejendom. Langturene var der også gang i: to fireårers inriggere roede Fyn rundt, ca. 300 km og en fireårers roede 500 km i Limfjorden. Det ser ud til, at tyskerne allerede invaderede Silkeborg Roklub dette år - i årsberetningen er der et notat om, at der havde været besøg af 21 tyske roere.

Der havde længe været talt om at bygge et weekend-hus, men endnu engang blev tanken skubbet - til bedre tider, siger referatet fra 1938.

Skulle ryggen rettes eller...

Nu skulle stilen lægges om i kaproningsafdelingen. Træner Holger Christensen måtte bekende til generalforsamlingen i 1939, at resultaterne ikke var så imponerende som de foregående år, og Holger Christensen mente, at den nye rostil bar noget af skylden. Den nye rostil hed Fairbairn og havde vist sig at være særdeles effektiv i modsætning til den "stive" rostil.

Ved efterårskaproningen på Langsø i 1938 vandt klubben ingen medaljer. En skuffet journalist fra Silkeborg Avis giver den nye rostil skylden - "roerne har eksperimenteret for meget med de nye rosystemer. Men fairbairn-stilen har fået sit banesår for Silkeborg Roklubs vedkommende" - siger journalisten - "Skøn var den heller ikke at skue" - slutter han.

Der kom en krig

1939 var året hvor anden verdenskrig begyndte at sætte sine spor, og vintertræningen var det første, der måtte aflyses. Ved efterårskaproningen på Silkeborg Langsø måtte mange hold melde fra, og flere af de fremmødte deltagere blev kaldt hjem, for at møde i deres garnisoner. Hele arrangementet var præget af tung alvor, og den ellers populære fest blev aflyst.

50 års jubilæum

1940 blev, trods krigen, en mindeværdig periode - Silkeborg Roklub fyldte 50 år og det blev fejret. Formanden Sophus Sørensen var nu 75 år og havde arbejdet for klubben i alle 50 år, og som formand i mere end 30 år.

Den 14. juli 1940 blev alle både sat i vandet i et storslået syn, hvor formanden førte flåden an som styrmand i den forreste.

Roklubbens store fremgang stoppede i 1941 hvor medlemstallet dalede. Men kun i en kort periode og i de kommende år steg medlemstallet dramatisk - måske fordi der ikke var så mange fornøjelser på den tid. På grund af klubbens mange gæster besluttede Dansk forening for Rosport at udstationere en båd i klubben i 1941.

Århus Roklub solgte os en brugt otter i 1942.

Båden deltog i Efterårskaproningen på Langsø og blev nummer to, og i Viborg vandt båden sin første sejr. For første gang i mange år havde klubben ingen gæld. Der roes samlet 71.859 km, det højeste indtil dato.

Silkeborg Roklubs hæderstegn blev indstiftet i 1943. Hæderstegnet uddeles, i sjældne tilfælde, til medlemmer der har ydet en bemærkelsesværdig indsats for Silkeborg Roklub.

Den første der modtog tegnet var Formanden Sophus Sørensen. Efter modtagelsen overrakte han samme tegn til Ekspeditør R. Nielsen, som havde været rochef i 13 år.

I 1943 var medlemstallet steget til 181 og klubben var Jyllands trediestørste. Hele klubbens flåde var på Pinsetur til Hem Odde. Langtursroningen var populær: der havde været rohold i Hobro, langs østkysten og på Limfjorden. Årets efterårskaproning aflystes, da der ikke kunnes gives transporttilladelse. Selv en intern kaproning, for at runde sæsonen af, måtte aflyses. Endnu flere hæderstegn blev uddelt - Holger Christensen og Ejnar Torpe modtog det for deres store arbejde i klubben, og for at have været medvirkende til den store fremgang.

Et kammeratsskab der sprænger alle rammer...

1944 blev det år, hvor Silkeborg Roklub og dens medlemmer blev sat på den hidtil hårdeste prøve. Den 26. januar 1944 kl. 20.45 sprængte nazister det smukke gamle hus i luften. Sprængstoffet var anbragt tre forskellige steder i klubhuset, og den kraftige eksplosion ødelagde ikke blot hele klubhuset og de 15 både, men alle huse i vid omkreds fra klubben fik blæst vinduerne ind. Man fandt træstumper, forvredne spær og bjælker helt op på Chr.D.8's Vej. Oprydningsarbejdet gik igang, og der blev etableret døgnvagt for at forhindre attentatet i at gentage sig.

Det smukke og hyggelige klubhus - før og efter schalburgtægen!

Det var ikke kun træningstøj, der lå i roernes skabe. Illegale våben blev skyndsomt fjernet. En del af roklubbens medlemmer var temmelig infiltreret i modstandsbevægelsen, og roklubben var ofte arsenal for våbentransporter fra England til de danske modstandsfolk i Silkeborg.

Næge blev hermed centrum for al ro-aktivitet og trods særdeles primitive forhold, lykkedes det at fortsætte roningen. Der var fremskaffet 4 inriggere, men det var ikke nær nok til behovet, og klubben måtte lukke for tilgangen af nye medlemmer. Det er imponerende, at der har været tid til at ro, når man tænker på det store arbejde, der skulle udføres på land med oprydning og genopbygning. Det var en hårdt arbejdende medlemskare, der efter oprydningsarbejdet gik igang med en omfattende indsamling for at genrejse klubben. SIF spillede en fodboldkamp til fordel for Silkeborg Roklub - en smuk gestus! Formanden selv lagde 5.000 kr. til genopbygningen.

Allerede den 29. september 1944, holdes der rejsegilde over det nye klubhus. - men rejsegildet foregik i yderste stilhed af sikkerhedsmæssige grunde. Pressen holdt lav profil med hensyn til omtale af det nye hus.

Det var også en tid, hvor det var svært at fremskaffe materialer og byggeriet blev forsinket. I årsberetningen fra den 22. januar 1945 fremhæver formanden at der er god grund til at takke håndværkere og leverandører - uden deres store velvilje var det ikke muligt at bygge.

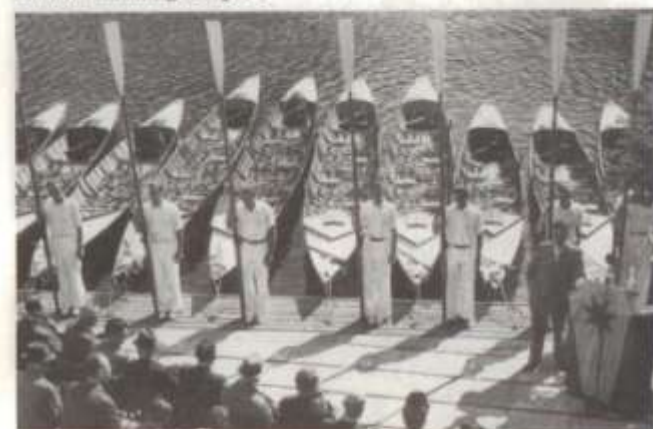
Juniorfireren fra maj 1945 - Tage, Aage, Svend og Niels

En dag hvor håndværkerne arbejdede på det nye klubhus, kom der en tysk soldat spændende ned ad Chr.D. 8.s Vej. Han fortsatte med samme fart mod roklubben, ind gennem døren og op ad trappen. Han blev forfulgt af andre tyske soldater med hunde. Da de nåede roklubben, havde murerne hvirvlet en masse støv op foran indgangen og hundene tabte færd. Den deserterede soldat viste sig at være østriger. Han gemte sig på bådehusets loft i næsten tre måneder og håndværkerne delte madpakker med ham, indtil han kunne slippe ud af Danmark.

I de første måneder af 1945 var det småt med roaktiviteten - størstedelen af klubbens medlemmer deltog i frihedskampen.

Efter befrielsen kom der igen fuldt pres på det sidste af genopbygningen og i slutningen af maj 1945 kunne omklædningsrum og bådhallen tages i brug.

En stor indsats giver pote

Det meget historiske billede fra indvielsen af det nye klubhus og dåben af de 14 nye både.

Der stod mange stolte roere på den solbeskinne slidske ved den officielle indvielse den 29. juli 1945. De havde magtet, ved kammeratsskab og sammenhold, at genrejse Silkeborg Roklub med bravour.

Silkeborg By havde vist at roklubben var byens klub - under indsamlingen havde roerne overalt mødt stor gavmildhed og støtte. Efter de mange taler og taksigelser bliver de 14 nye både døbt. Der var en sand gaveregn fra de mange gæster - indenbyske som udenbyske. For eksempel overrakte Formanden for Silkeborg Dameroklub, Fru Dr. Mogensen, et stort, smukt sølvfad i dåbsgave. Sophus Sørensen og Ejnar Torpe modtog ved samme lejlighed DFIR's æresemble.

Det flotte nye klubhus med både havde kostet 110.000 kr.

Indvielsen blev fejret på Hotel Dania med frokost for håndværkere og gæster. Senere var der inviteret til fest i den nye bådehal, hvor et orkester spillede op og baren åbnede - aftenen sluttede kl. 24 hvor der blev sat punktum med et stort festfyrværkeri.

Fred og ingen fare

På generalforsamlingen i 1946 udtalte Ejnar Torpe sig på klubbens vegne med følgende tale: "Året 1945 vil vi altid mindes med taknemmelighed, fordi det endelig bragte os den længselsfuldt ventede fred og Danmark atter blev frit og selvstændigt. Men selvom vi undgik at få krigen ind over landet, kostede kampen mod tyskerne dog mange ofre, og Silkeborg Roklub led smertelige tab.

Ikke mindre end 5 af klubbens unge roere, gav deres liv i kampen for Danmarks frihed. Vi vil mindes dem her: Preben Larsen, død i koncentrationslejren Neuengamme 1943 - Kaj Andersen, dræbt under ildkamp med tysk vagthold 1944 - Svend Ulrik Petersen, skudt af Gestapo under ildkamp - Aage Søndergaard, henrettet af tyskere den 18. marts 1945 - Arly Hess Thomsen, skudt af tysk vagtpost den 6. maj 1945. Også i roklubben hørte de til blandt de bedste, og vi vil mindes dem som de gode kammerater de var. Vi er stolte over at have haft dem blandt os, og vi vil aldrig glemme deres indsats i frihedskampen. Æret være deres minde."

Ved samme generalforsamling modtog Arne Clausen Silkeborg Roklubs hæderstegn som en hjertelig tak især for hans store arbejde som langturschef.

Silkeborg Roklub afholdte en basar for at dække de sidste udgifter til klubhus og både. Overskuddet var helt utroligt 17.000 kr - det største overskud for nogen basar i Silkeborg.

Et stort tab

Den 1. marts 1947 døde Sophus Sørensen. Han var med da Silkeborg Roklub blev stiftet for nu 100 år siden. Han havde arbejdet aktivt for roporten i 57 år og næsten 40 år som formand for roklubben - en helt usædvanlig præstation. Han blev 82 år og var formand til det sidste. Han var da den eneste der var æresmedlem. Ejnar Torpe holdt mindetalen over Sophus Sørensen og sagde blandt andet: "Så længe Silkeborg Roklub består, vil Redaktør Sophus Sørensen navn ikke blive glemt, men vil altid blive mindet i den dybeste taknemmelighed". Ejnar Torpe, der altid trådte til under formandens sygdom, blev valgt til ny formand.

Samme år kom der skub på klubbens stærke firer. Som juniorhold vandt de en lang række sejre, bl.a. ved den internationale Københavnsregatta og blev nr. to ved Danmarksmesterskaberne i 1947. De gode resultater gav adgang til EM i Luzerne. Som seniorhold blev de trænet af DFIR's træner med Olympiaden for øje. Langtursroningen havde sine begrænsninger. Der var stadig spærret på mange kyststrækninger på grund af minefare. Samtidig var transport af både, stadig en hindring og antallet af klubbens garvede langtursroere svandt alvorligt ind. Roklubbens Venner blev stiftet.

På generalforsamlingen i 1948 blev Lagerforvalter Kaj Dam begavet med roklubbens hæderstegn for sit store arbejde ved genopbygningen af klubben.

Kaproningstræneren Holger Christensen blev hædret med flot omtale.

Holger Christensen træner balance i otteren med sine kaproere

Nærvæd og næsten

Der var stillet store forventninger til det dygtige firer-hold i 1948, men en tredjeplads i København og sygdom blandt mandskabet gjorde at holdet måtte trække sig og overlade olympiadedeltagelsen til Køge og Horsens.

I 1948 oprettede Silkeborg Roklub en ski- og orienteringsafdeling som senere er gledet helt ud af klubben. På generalforsamlingen fratræder Grosserer Carl Mathiessen fra revisorposten. Han blev hædret med klubbens ærestegn for sit arbejde gennem næsten 50 år for klubben.

De foregående år har ikke vist den store fremgang - ofte tværtimod. Medlemstallet faldt lidt og steg lidt. Aktiviteten udover kaproerne var heller ikke bemærkelsesværdig. Men i 1949 blev der hevet mere i årene og klubben næsten fordoblede antallet af roede km - til 41.234 km.

60 års jubilæum

Ved 60 års jubilæet var der bl.a. udflygt med dameroerne til Savværket/ Slåensø og selvfølgelig stor fest om aftenen. Under festen blev Ewald Madsen, Svening Jensen og Carl Jacobsen hædret med klubbens hæderstegn.

Ved samme festlighed forærede Roklubbens Venner en flot toer til Silkeborg Roklub.

1951 og 1952 var gode år for kaproningen i klubben. Landets bedste junior-otter vandt alt hvad den kom i nærheden af. Ved Efterårskaproningerne i Silkeborg og Randers vandt klubben i otterløbene, scullerløbene, letvægtfireren og i toer uden styrmand. Silkeborg Roklub er nr. 16 på Danmarks eliterangliste. Roklubben medvirkede ved den olympiske fakkels tur gennem Jylland.

I referatet fra generalsforsamlingen den 6. februar 1952 udtrykker referanten sig undrende over forsamlingens begejstring - kassereren takkede nemlig opkræver Clausen for energisk incasso...

Formanden Ejnar Torpe fratrådte som formand i 1953 - efter 25 år i bestyrelsen. Han ønskede ikke genvalg trods mange indsigelser. Holger Christensen blev derefter enstemmigt valgt til ny formand. Der blev igen uddelt hæderstegn for en god indsats - Eigil Kentorp, samtidig valgt som næstformand og til E. Krarup. Holger Christensen takkede varmt den afgående formand og forsamlingens hyldest var heller ikke til at tage fejl af.

1953 blev langtursroernes år. 16 medlemmer roede over 1000 km, hvoraf to endda roede 2000 km. Kaproere roede fire førstepladser til klubben.

I referatet fra generalforsamlingen i 1955 skrives der: "Det elendige vejr for roporten i 1954, kan på denne konto notere en tilbagegang i det samlede kilometerantal på ca. 10%".

Et langturshold havde været ude at rive i årene. De havde taget turen ud af Gudenåen, nordpå langs kysten, ind i Limfjorden og via Ålborg til Thyborøn og afsluttet i Skive - en tur på over 700 km.

Kongen kommer til Silkeborg under regattaen i 1954 og Silkeborg Roklub danner espalier for Kong Frederik IX. Der kommer tæpper og gardiner i klubhuset. Roklubben blev skatteyder - trods ihærdige forsøg på at undgå det - nu skulle klubben betale skat - 13 kr. årligt. Inkassator C. Clausen tildeles ærestegnet - ikke for at indkræve medlemskontingent, men for sit store arbejde som ungdomsleder.

Der kom både til klubben i 50'erne

1955 var igen et jubilæumsår. Roklubbens Venner havde skrabt penge sammen og den flotte otter "Vega" blev døbt - "Vega" står for Vennernes gave. DFIR holder ungdomslandslejr ved Knudhule og der deltog en del drenge og piger fra Silkeborg. De unge bliver flere og i 1956 fik ungdomsafdelingen stor tilgang.

Kaproerne har gang i pokalerne - hele syv førstepladser i 1956. Letvægtsfireren startede sæsonen med to 1. pladser ved en kaproning i Viborg, og da otteren kom rigtigt igang, vandt den alt hvad den stillede op i.

Kong Frederik og Dronning Ingrid hilser på Silkeborg Roklubs espalier ved en regatta.

Borresø 2-årsers inrigger kommer til klubben i 1957 - skænket af Roklubbens Venner. Silkeborg Dameroklub holder 25 års jubilæum. Silkeborg Roklubs otter-hold "har vist en sådan styrke at det imponerede". Holdet er nu Danmarks næstbedste.

Silkeborg Roklub fik en gave fra Silkeborg Bryghus som påskønnelse for den indsats klubben gjorde for ungdommen. Gaven vil sammen med klubbens egne midler, gå til en fireårsers outrigger. Båden døbttes naturligt nok "Neptun". Båden og dens mandskab roer fem førstepladser hjem i 1958. Silkeborg Roklub medvirker i en film "Tre mand i en båd".

I årsberetningen for 1957 undrer formanden sig over at der ikke er flere der nyder idrættens mange glæder, "men det kan også være vanskeligt at forklare om rosportens glæder, men har man først en gang været roer, så er man interesseret for livstid."

Sæsonen 1958 betegnes som en god sæson. Seniorafdelingen har 85 aktive roere mens ungdomsafdelingen har 45. Roklubben har Jyllands bedste seniorfirer. De vandt i Viborg, Bagsværd, Sorø, Odense og Silkeborg. Efterårskaproningen i Silkeborg blev atter en stor succes med stor tilslutning og tilfredshed. Roklubben havde også fået morgenroere.

1959 fører endnu en båd med sig "Birkso", en dobbelt-sculler. Et juniorhold gjorde sig godt bemærket i den nye båd og fik flere sejre. Senior-kaproerne kneb det med - kun to mod de sædvanlige 10 - 12 stykker.

70 års jubilæum

I 1960 overøser Roklubbens Venner, klubben med hele to både i anledningen af 70 års jubilæet. En 2-årsers inrigger "Gudensø" og en træ-sculler "Piraten". Jubilæet blev også fejret med en fællestur til Himmelbjerget: Referatet af formandens beretning lyder således: "Det var en god dag og en værdig fest for Silkeborgs ældste forening". Kaproningstræneren Ib Sørensen efterlyste sportsånden, om den var gået velfærdsvejen? Efterårskaproningen blev større og større - hele 27 klubber deltog i jubilæumsåret.

Endnu engang var roklubben med, da kongen kom til Silkeborgs regatafest.

Ved generalforsamlingen i 1961 forsøgte Holger Christensen at træde tilbage som formand, men ingen kunne træde istedet og han blev overtalet til at blive endnu et år. 1961 var året hvor alt var på det jævne. Vejret var ikke for godt, kaproningsafdelingens gyldne dage var endte, roede km var slet ikke usædvanlige, efterårskaproningen var som sædvanlig en succes og så videre.

Borresø kom til klubben i 1957

Unger var der nok af

I 1962 måtte ungdomsafdelingen se i øjnene at der ikke var kapacitet til flere ungdomsroere og lukkede for tilgangen. Lidt færre medlemmer roede længere end året før - ialt 28.986 km. også selv om der i formandens beretning står at vejret har været elendigt - "roerne er ikke tøsedrenge der bliver hjemme i regnvejr". Formanden talte også med store bogstaver i referatet. Kaproerne synes ikke at være lige populære, hvorfor formanden gør opmærksom på at: "Vi kan ikke undvære kaproere i klubben. De skaber liv". Der var stadig ikke fundet en afløser for Holger Christensen, og formanden måtte igen overtale til at blive på posten et år endnu.

Silkeborg Roklub var et populært sted at besøge - der kom så mange gæster at det begyndte at blive et problem at have både nok at låne ud. Dette års kaproning på Langsø blev det hidtil største stævne og de kommunale myndigheder mente, at kaproningen havde en sådan betydning for byens sportsliv, at der skulle tages hensyn dertil. Formanden nævnte at der ikke havde været nogen skærmydsler i 1962.

Aktive ungdomsroere i 1962

En masse tyske roere havde været på besøg i Silkeborg og havde roet rundt i søerne. Et sted havde de set nogle meget mærkelige dyr der gik og græssede på en skråning - sådan nogle havde de aldrig set før! Det viste sig at være køer - godt nok jerseykøer, men alligevel!

Godsejer Hans Sørensen opretter i 1963 "Redaktør Sophus Sørensen og Hustru Nina Sørensens mindelegat" på 100.000 kr. til fordel for institutioner i Silkeborg. En tredjedel af renterne tilfalder Silkeborg Roklub. Igen har et rohold været den lange tur ud af Gudenåen og ind i Limfjorden, hvor de har roet næsten alle kroge igennem og endte med at have roet over 700 km.

1964 udstationerer den tyske roforening "Die Danemarksfahrrer", en båd i klubben. Klubhusets tag gøres istand for 23.000 kr. Der installeres varme i klubben og for første gang afholdes der generalforsamling under eget tag.

Samtidig blev det gamle styrtebad udskiftet - det var blevet livsfarligt og havde truet med at eksplodere.

75 års jubilæum

Det første jubilæumsskrift udkommer ved 75 års jubilæet. Ved samme jubilæum døbes der tre både: to fire-årsers inriggere "Avnsø" og "Slåensø" samt en to-årsers inrigger "Mossø". De blev døbt af daværende borgmester Aage Christensen, som samtidig blev udnævnt til æreskanin. Formanden for DFIR Knud Olsen og formanden for Roklubbens Venner Fr. Langhoff døbte hver en båd. Hele klubhuset havde fået en tur inden jubilæet. Malet indvendigt og udvendigt, nye møbler, moderniseret køkken og opholdstue. Jubilæet blev fejret med gevaldt og der kom masser af gaver og gæster fra nær og fjern.

Holger Christensen fortæller i sin årsberetning fra 1965, at han havde modtaget et brev fra en tysk formand, der roste en flok silkeborg-roere i så varme og hjertelige vendinger, at han troede det var nogle andre der blev omtalt.

Formanden har åbenbart opgivet at forlade posten og Holger Christensen bliver genvalgt ved generalforsamlingen i 1965.

Nogle kaniner blev døbt to gange - Ry Roklub afholdte kanindøb på et lidt uheldigt tidspunkt i 1966. Hovedparten af de nye ryroere var på ferie. For at kunne gennemføre arrangementet med en parade gennem Ry, måtte de låne Silkeborgs kaniner, som måtte gennem turen en gang til. DFIR's første fælles landslangturs-stævne for drenge og piger afholdes på Møgelø i 1966. Silkeborg Roklub har den 6. største ungdomsafdeling i Danmark.

Formanden taler igen med store bogstaver - i 1967 skal klubben betale 10% af alle nyanskaffelser til staten. Der skal også betales moms af frivilligt arbejde og klubben fik en regning på 3.800 kr. for ungdomsarbejdet. Tilskud og lignende dækker kun det halve af klubbens momsafgifter.

Holger Christensen var ikke uden humor, se blot her hvad han skrev i årsberetningen om sammenlægningen af de to klubber: "Sammenslutningen med dameroklubben - ja, det er jo skudår i år, og det var jo tilladt alle damer at fri..."

På generalforsamlingen i 1968 fik Ole Friis Rasmussen overrakt Silkeborg Roklubs hæderstegn for sin indsats for rosporten.

Ved standerhejsningen i 1968 måtte sneen skovles væk, inden man kunne gå over til det traditionelle, og få døbt klubbens tre nye både - to fire-årsers inriggere "Knudso" og "Ravnso" samt en sculler. Nu begynder damerne for alvor at banke på Silkeborg Roklubs porte. Der indledes forhandlinger om at sammenlægge byens to klubber. På generalforsamlingen fik bestyrelsen mandat til at foretage det fornødne ved sammenlægningen. Ifølge et tilbud ville ombygningen koste ca. 240.000 kr.

Så er de her - det kønne selskab

1969 er året hvor piger og drenge, damer og herrer bliver fælles om et endnu større klubhus. Udvidelsen på 250 kvm er tegnet af Knud Lisberg og Chr. Høegh. Hele sammenlægningen blev styret af et byggeudvalg, der havde nok at gøre med at indhente tilladelser, men det gav bonus og damerne var langt om længe tilbage i Silkeborg Roklub. Tage Hammer modtager DFIR's hæderstegn for sit store arbejde som ungdomsleder - også på landsplan.

80 års jubilæum

I 1970 var det 80 år siden klubben blev stiftet, og samtidig kunne den nye tilbygning indvies. Den havde kostet klubben 400.000 kr. Klubbladet "Spunsen" udkommer for første gang. Ungdomsroerne har godt fat i åren, og det er dem der render med de fleste flidspremier. Klubben har også det hidtil største medlemstal: 250 aktive medlemmer. Samme års efterårskaproning havde 33 deltagende klubber og ca. 400 roere dystede på Langsø - kaproningen var landets største private kaproning.

Igen i 1971 bliver der sat rekord i antal medlemmer - 265 roere og det er endda uden at tælle Roklubbens Venner med. Ungdomsroerne tager fat og sætter kilometerrekord med 28.116 roede km på en sæson - seniorroerne slår dem kun lige - 28.233 km. På Generalforsamlingen den 14. februar får Bjørn Funderskov Silkeborg Roklubs hæderstegn for sin mangeårige bestyrelsesindsats.

Der er stadig problemer med tilskud og afgifter i 1972. Roklubben skal betale 3.000 kr. i afgifter af indkøbt materiel, mens støtteordningen kun giver 1.000 kr. - Holger Christensen havde ikke ændret følelserne overfor den form for tilskud. Som han citeres for i et referat fra generalforsamlingen 1973: "Jeg er ihvertfald ikke rørt over den form for støtte". Fra samme referat lyder det, at der blev roet en del langture både udenlands og indenlands. Roklubbens venner har 25 års jubilæum.

I 1973 afholdes "Gudenåens Blå Bånd" for første gang og arrangementet blev en succes. Økonomien har stabiliseret sig - men kun ved en stor indsats fra medlemmer og bestyrelse. Roklubbens Venner giver en ny to-årsers inrigger "Langsø".

Efter 21 år som formand afgår Holger Christensen i 1974. Hugo Fisker vælges som ny formand, og starter sin gerning med udnævne den gamle formand til æresmedlem. Året giver ikke de helt store udsving i medlemstal, kilometerrekorder eller flidspremier. Faktisk var kun Jens Kjærgaard over 1.000 km. Fritidsudvalget havde haft et travlt år. De havde blandt andet arrangeret "slidske-parties" under regattaen og en kanindøb der havde tiltrukket en masse tilskuere. "Aldrig har så mange overværet, hvordan så få har kunnet give en så hårdhændet behandling af årets kaninavl, på så kort tid".

Allerede i 1974 var saunaen et alvorligt emne - tegninger og budget var lavet og OldBoys arbejdede for at projektet skulle blive færdiggjort. Planerne blev skrinlagt og gemt væk i næsten 12 år. Det skal lige nævnes at den ikke er helt færdig endnu - men det bliver den!

En ny type inrigger kommer til klubben i 1975 og båden bliver døbt "Almindso". Den nye type båd er lettere at løfte og vedligeholde. Båden er limet sammen istedet for nittet. Båden bliver naturligt nok hurtigt populær og i 1976 købes der endnu en af typen: "Julso". Efterårskaproningen var en moderat succes - vandet silede ned over de 350 deltagere. Klubbens kaninhold i otter og firer fik en 1. plads i finalen. Lars Wirenfelt stillede op i singlesculler og fik en 2. plads, til trods for at han røg af rullerødet tre gange. Det var ikke noget godt år, ungdomsafdelingen har nu kun 25 medlemmer, OldBoys får ikke rigtig roet noget og ingen nåede over de 1.000 km. Flere arrangementer var meget tyndt besat og vinterens gymnastik blev aflyst på grund af dårlig tilslutning. På generalforsamlingen i 1977 blev der fremlagt forslag til nedlæggelse af posten som kaproninschef, forslaget blev vedtaget. Samme år afløser Birger Rind Hugo Fisker på formandsposten. Den traditionelle diskussion om klubben skulle have sauna eller ej sluttede generalforsamlingen det år.

Skib forude - på langtur ud af Randers Fjord 1988

Slut på en lang og glørværdig tradition

1977-82

1977 blev ikke helt som forventet - Efterårskaproningen måtte uflyses på grund af for store omkostninger. Der skulle investeres 6000 kr. i en ny bro og selve arrangementet gav underskud. Samtidig gør fritidsloven at klubben mister 7.000 kr. i tilskud fordi klubben havde for mange medlemmer over 25 år. Roklubben er ved at skylle væk - rampen var blevet undermineret af de mange motorbådes kølvand og det så sort ud for klubben. Men Silkeborg Kommune, som ejer grunden, trådte til og sørgede for at udbedre skaden, ved blandt andet at hælde 15 tons asfalt ned under rampen.

1977 blev betegnet som en god sæson - bedre end de foregående år.

Efterårskaproningen overgik til Brabrand - de havde successen første gang i 1977. "Gudenåens Blå Bånd" bliver rigtig populær - 30 startende hold roede distancen 25/12 km. Silkeborg er ved at slå "Lillebælts Blå Bånd" i at have landets største langdistancekaproning. Ungdomsafdelingen havde været helt nede på 11 aktive. Steen Betzer fik rosende omtale ved generalforsamlingen - han havde arbejdet afdelingen op til at have 51 uroere. Kaproningsafdelingen er genopstået. Lars Larsen var dog den eneste kaproer, men viste en ihærdighed, der blandt andet udsprang i at vintertræne med kajakroerne. Tommy Thomsen modtager Silkeborg Roklubs hæderstegn for altid at være parat til at løse problemer og for det store arbejde han altid har lagt i klubben.

Bestyrelsen ser positivt på den kommende sæson. Ved standerhejsningen i 1978, døbes der 4 nye både. En fire-årsers inrigger fik navnet "Vejlsø" og en to-årsers inrigger blev døbt "Thorsø", oveni dem blev der købt en gammel dobbeltgig "Guf 1200" fra Tyskland og Den Danske Bank gav en singlesculler "Pondus". Klubben fik også en trailer, til stor glæde for langtursroerne - traileren blev sponsoreret af Bryggeriet Neptun.

Den danske sommer er våd og kort. Det var meldingen ved Standerstrygningen i 1978. Aktiviteterne var faldet i takt med regnen, dog blev langdistancekaproningen landets største. Ungdomsafdelingen nærmest eksploderede i 1978 - fra 51 til 85 aktive uroere.

En lang række uroere på københavneretur

Den gamle rekord slås

En meget gammel klubrekord slås i 1979 af Finn Rasmussen. Han roede 4433 km på en sæson, den gamle rekord fra 1935 var på 3166 km og blev roet af Arne Clausen. Connie og Jørgen Birk Andersen skænker klubben en dobbeltgig "Smut". Klubhuset synker halv i knæ - den nye tilbygning er bygget ovenpå den gamle pramdragerkanal og synker langsomt - den bliver piloteret for et større beløb.

Else Berthelsen modtager Silkeborg Roklubs hæderstegn, som den første kvindelige roer. Hun har ydet en stor indsats for Silkeborg Dameroklub og senere Silkeborg Roklub. Projekt Rostadion tager sin begyndelse.

Finn Rasmussen som man altid så ham - hårdt arbejdende i en båd

90 års jubilæum 1980 - klubben er 90 år gammel og får i den anledning en kapronings-sculler "Speed". Jubilæet fejres med en fest ved "Gudenåens Blå Bånd" og en reception giver masser af gaver. Traileren får bygget endnu en etage på så kaproerne også får fuld udbytte af den.

Birger Rind og Lars Larsen får Silkeborg Roklubs hæderstegn overrakt af Tage Hammer.

Tirsdagsroerne havde en glimrende sæson i 1980. Det havde ikke regnet en eneste tirsdag gennem hele sæsonen - Birger Rind mistænker Tage Hammer for også at have forbindelser opad.

Kaproerne er blevet mange og særdeles aktive. 19 træende roere og 82 starter.

I 1980 blev der igen oprettet en post som kaproningschef. Lars Larsen fratræder som næstformand og tager den nye post.

Silkeborg Roklubs Bådefond bliver oprettet i 1981 og har selvfølgelig til formål at skaffe roklubben bådmateriel. En af klubbens støtter gennem mange år, Tage Hammer bliver udnævnt til æresmedlem af Silkeborg Roklub. Udnævnelsen blev mødt med et bragende bifald på generalforsamlingen den 20. november 1981. Klubben får sin første dobbeltfirer "H.S.S".

Bestyrelsen stillede forslag om at bestyrelsesmedlemmer skulle være kontingentfrie - forslaget blev forkastet

Ungdomsroerne var på deres første udlandstur i påsken 1982. Det var ikke sidste gang de skulle udenlands - de havde opført sig eksemplarisk siges det. Projekt Rostadion fortsatte og der lå allerede planer om hvornår den første roregatta skulle afholdes. Roklubben Venner havde skænket 10.000 kr. til en dobbeltskuller - den blev døbt Vennerne.

Pokalskabet i opholdstuen blev spædet godt op med de 29 førstepladser som kaproerne havde slidt sig til.

Formandskifte i 1982: Birger Rind afløses af Tommy Thomsen på formandsposten. Birger Rind forlod posten efter seks år som formand.

1983 bliver nogle af de indtjente penge ved regattaen brugt til en ny bådebro med slidske. Samtidig blev der købt bådvogne, nu var det slut med at bære bådene og risikere skader på ryg og køl. 50 nye redningsveste og en singlesculler (med tilskud fra Bikuben) blev også indkøbt.

Klubben sydede af aktivitet fra alle afdelinger. Kaproerne var bedre end nogensinde - 119 starter med 50 førstepladser. OldBoys måtte tage biler i brug for at få alle med på madpakketur - mere end 60 OldBoys-roere var mødt op. Uroerne havde roet 23.724 km i sæsonen. Fem seniorhold var på ferielangtur.

På generalforsamlingen i 1983 var der en livlig diskussion om, hvorvidt klubben skulle have et cykelskur. Poul Pallesen stillede spørgsmålet: "Hvor stor er interessen for et cykelskur"? Tage Hammer havde en kort kommentar: "Det er helt hul i hovedet"!

Roklubben får junior-danmarksmestre: Mette Krogh og Anette Krause roer sig til titlen i 1984. Dobbelt-sculleren "Pondus III" får sin hylde i bådhallen. 74 af klubbens medlemmer deltager i det traditionelle motionsstævne i Ry, og alle inriggere bliver luftet ved samme lejlighed. Klubben har stor tilgang - hele 70 nye kaniner blev der udklækket det år - det blev overvejet at begrænse tilgangen for ikke at slide instruktørerne helt ned. Der var også deltagerrekord på årets Randerstur - 32 tog turen op ad åen.

Mette Krogh og Anette Krause er stolte junior-danmarksmestre

EDB og ny formand

I 1985 har damerne for alvor fat i klubben og Jane Bonke bliver den nye formand efter Tommy Thomsen. Mette Krogh og Nina Jørgensen bliver det nye makkerpar der deles om æren at vinde junior-DM dette år. DFfR udstationerer en ny båd i Silkeborg "Paradiset". Roklubben arrangerede en kæmpe julefrokost på La Strada for at skaffe penge til aktiviteter. Det blev en moderat succes. Året var et af de bedste for langtursroerne - der var stor tilslutning til alle ture - de roede 20.344 km. Frank Sørensen og Birger Rind var med da DFfR inviterede til dragebådsroning i Hong-Kong. Neptun skænker igen et beløb til trailer. Den nye trailer skulle kunne rumme 6 inriggere og en bunke scullerere. Silkeborg Roklub blev medlem af kajakkklubben og omvendt. Svømmemulighederne blev begrænsede og klubberne aftalte at dele den tid der var. Klubben fik et EDB-anlæg, 65 år efter at der var lagt strøm i klubben. "Sagen" kostede 30.787 kr. - tænk hvor mange både man kunne få i gamle dage for de penge.

Silkeborg Roklub fik nordiske mestre i 1986 - igen var det de to stærke piger: Mette Krogh og Nina Jørgensen i junior dobbelt-sculler.

Nordiske mestre - Mette Krogh og Nina Jørgensen

Der var flere hold på ferielangtur: to både roede fra Åbenrå til Horsens og andre to hold roede i de hollandske kanaler.

Et glimt fra ferielangturen i 1986 på Vejle Fjord

Et uheld med bådtraileren ved en fællestransport, gjorde at Silkeborg mistede en ny dobbeltsculler, men bådene var forsikret. Andre klubber var ikke så heldige. Ungdomsafdelingen var meget lille og havde kun roet 3.579 km i sæsonen. Der bliver diskuteret om der skal oprettes en baby-afdeling. Holger Christensen, den gamle formand blev mindet på generalforsamlingen, han døde i 1986.

Ved regattaen i 1986 blev en ny popcorn-maskine indkøbt. Da regattaen var slut blev salget gjort op: 95 kg popcorn var blevet fortæret!!

Tage Hammer fejrer et bemærkelsesværdigt jubilæum - i 1987 havde han været medlem af Silkeborg Roklub i 50 år. Dagen blev fejret med reception i roklubben, hvor han blandt meget andet fik overrakt et maleri af roklubben. Connie Birck Andersen var en af talerne og omtalte bl.a. Tages indsats da roklubberne blev lagt sammen, med følgende ordlyd: "Tage var en af de første der nedlagde damerne". Tage Hammer har brugt en stor del af sin tid sammen med ungdomsroere herfra og fra resten af landet. Han var foregangsmand da piger og drenge for første gang skulle afholde landslejr sammen.

Tage Hammer modtager et maleri af klubben ved sit 50 års jubilæum som roer.

"Pondus IV" kommer til klubben. Mette Krogh vinder sølv ved Senior B Masters i Frankrig i dobbelt-sculler.

Her er Mette i båd med Jette ved Senior B Masters i Frankrig

To Silkeborg langdistance-hold ligger klar ved startlinien til Gudenåens Blå Bånd i 1987

Silkeborg Roklub deltager selvfølgelig ved det store landsmotionsstævne i Ry i anledning af DFIR's 100 års jubilæum. En bemærkning på vejen tilbage til Silkeborg fortæller, lidt om vejret den sidste dag af stævnet: "Slænsø er tæt, der kommer ikke en dråbe vand ud!"

"Gudenåens Blå Bånd" var dette år forbundsmesterskaber og havde rekordtilslutning - hele 56 hold stillede op. Silkeborg stillede op med adskillige hold - men ingen vandt. DFIR havde 100 års jubilæum og afholdt VM på Bagsværd Sø. Silkeborg Roklub havde også roere med til dette VM - dog som medhjælpere af selve arrangementet.

Årets styrmandskursus indeholdt bl.a. emnet ulykker, og roerne blev spurgt hvordan de ville forholde sig, hvis en båd er kæntræt og nogle begynder at svømme bort fra båden: jeg vil omgående afbryde turen, og indberette dem for bestyrelsen, var et af de mere geniale forslag.

1988 fører endnu et formandskifte med sig. Jane Bonke overlader posten til Kim Larsen. En plastic-toer-gig indkøbes "Svanen". Det er i disse år at der i klubben diskuteres meget om, hvilke bådtyper der skal være klubbens foretrukne - endnu idag er der ikke blevet enighed, og klubben køber bådetyper der skal forsøge at dække alles ønsker.

Mette Krogh høster igen frugter af sin store træningsindsats, og vinder guld ved Senior B Masters i Belgien i dobbelt-firer. Lars Christensen har trænet sig til en ny klubrekord: 5067 km på en sæson.

"Bikuben III" hedder klubbens nye kaproningsculler. En hel flok ungdomsledere modtog Kreditforeningen Danmarks og Midtjyllands Avis's lederpris for det store arbejde med uroerne og især med den succes det har medført. Klubbens medlemmer roer 61.000 km i sæsonen 1989 - det største antal km siden anden verdenskrig. Lars Christensen slår sin egen rekord fra året før - 5100 roede km.

Der bliver uddelt næsten 30 flidspræmier på generalforsamlingen den 24. november 1989 og bestyrelsen overvejer at skære end på flidspræmierne - men det positive er dog at der bliver rykket gevaldigt i årene.

1990 er et usædvanligt år for Silkeborg Roklub. Der bliver kigget tilbage, som i denne bog, men også en del frem. Nutiden er nok det mest spændende for den store runde fødselsdag bliver fejret officielt, men også i høj grad uofficielt. Hver eneste lille og stor roer bliver en del af den store fest som hele jubilæumsåret bliver præget af. Det næste jubilæumsskrift bliver endnu tykkere og vil beskrive, hvordan året 1990 blev fejret. Et enkelt godt råd fra skribenten: vent ikke på det næste skrift - kig ind i Silkeborgs ældste idrætsforening, Silkeborg Roklub, og vær med - det er ikke det værste der kan overgå nogen.

I 1896 var struttende skørter og lyse stemmer en del af Silkeborg Roklub, og stammede fra de allerførste dameroere. Dengang var det uheort at kvinder dyrkede sport, og det var heller ikke altid praktisk med de store kjoler, som tidens moral og mode krævede. Dameroningen ebbede ud, og kort efter århundredskiftet var der ikke flere damer i Silkeborg Roklub.

I 1933 blev Silkeborg Dameroklub stiftet, og havde hus i Indelukket indtil den blev indlemmet i Silkeborg Roklub i 1969.

Anna Klinkenberg, Nina Kruger Pedersen og Bodil Grabov Hansen dannede et udvalg i 1933, der skulle undersøge, om der var tilstrækkelig interesse for at starte en dameroklub i Silkeborg. Resultatet blev positivt, og udvalget blev efter den stiftende generalforsamling, også den første bestyrelse sammen med Margrethe Andersen og Fru Mauer som formand.

I starten var der en del skepsis i byen over det nye initiativ - et letsindigt projekt, kaldte nogle det. Den første båd blev skaffet efter en bortlodning. Den blev sat på en hård opgave allerede fra starten - 20 medlemmer skulle deles om denne båd. Om søndagen tog et hold afsted i den eftertragtede båd, og resten af selskabet i kanoer. Senere mødtes man et aftalt sted og alle roede efter tur.

På slidsken i dameroklubben

Damerne lå ikke på den lade side. De opfyldte egne ønsker efterhånden som midlerne strakte. Det første ønske var et styrtebad, dernæst elektricitet o.s.v.

Kaprøningen i klubben gik ganske fint. Allerede i 1936 havde flere hold deltaget i kaprøninger og nogle endda stået øverst på sejrsskamlen.

Ved Efterårskaprøningen på Langsø deltog dameroklubben, og placerede sig en del bedre end herrerne. Damerne fik en andenplads i 4-års junior og en andenplads i 4-års skaninløb, som dog blev roet om og silkeborgbåden blev forvist til fjerdepladsen. 1939 gav et endnu bedre resultat, da pigerne roede et sydyskmeesterskab, et jyllandsmesterskab og et danmarksmesterskab hjem til klubben.

Men selvom damer og herrer havde hver sin klub, var der dog et godt samarbejde de to klubber imellem. Der blev holdt mange "slidskeparties" på dameroklubben's slidske. Herrerne var selvfølgelig inviteret. Mange af dameroklubben's medlemmer havde også ægteskabelige forbindelser til Silkeborg Roklub.

Ligesom herreroklubben fik dameroklubben også sin støtteforening: Gamle dameroere.

I en artikel fra 1953 bliver daværende formand Dorit Andersen spurgt om det ikke er meget ukvindeligt at dyrke kaprøning. "Vi er jo gået over til outriggerne, og det er absolut at foretrække fremfor inriggerne. Man kommer ikke ud for, at kvindelige roere roer sig ud som mandlige".

Ved Silkeborg Roklubs 70 års jubilæum skænkede Silkeborg Dameroklub et sæt gardiner til opholdsstuen - så havde herrerne da noget pænt, at se på når de nu ikke altid havde damerne.

Den idylliske klub

Da roklubberne skulle slås sammen i 1969, opstod der en mængde problemer, men som altid lykkedes det, at få tingene til at falde på plads, og damerne kunne snart tage det nye dameomklædningsrum i brug. Dette giftemål er der vist ikke nogen der har fortrudt.

Der er stadig mange "gamle" ropiger fra dameroklubben og klubben fortjener også at blive nævnt - den har gjort sit til, at der idag findes roning for piger i Silkeborg.

Lars Larsen

Kaproningen i nyeste tid 1979

Selvom Silkeborg Roklub har haft kaproere fra klubbens start, har det ikke ligefrem været en tradition. Roning har været præget af hygge, og manglet træneren, der med energi og erfaring kunne samle trådene. En overgang var kaproningen faktisk helt forsvundet fra klubben og det er først og fremmest til Lars Larsen fortjeneste at der idag er en kaproningsafdeling. Silkeborg Roklub har et pokalskab - langt størstedelen er fyldt med trofæer fra de seneste 10-11 års store indsats fra Lars og hans roere. Følgende kapitel fortæller om Lars Larsens indsats på vandet, i klubben og selvfølgelig i bestyrelsen. Det fortæller også om den store indsats de dygtigste kaproere har gjort på land, i vandet, i ind- og udland. De to første kaproere der meldte sig under Lars Larsens fane, var Finn og Leif Rasmussen. De fik fremskaffet træningsredskaber og en gymnastiksal, så nu kunne der også trænes om vinteren. De næste energiske roere var bl.a. Flemming Schmidt og Steen Stærk Christensen.

Hans-Ulrik Jernert og Leif Rasmussen i koncentreret træning - 82/83

Den første rigtige sæson var i 1979, til trods for at materiellet ikke var helt på højde med roernes indsats, blev det Finn og Leif Rasmussen der især klarede sig godt. Der blev startet et samarbejde med andre jyske klubber for at få endnu mere gang i aktiviteterne. De involverede klubber, kaproningsudvalget i Nordjysk Kreds, Anton Christoffersen fra Ålborg stiftede Træningscenter Nord i 1982. Børge Jensen og Bjarne Jeppesen fra Holstebro var nogle af de gode kræfter i centeret. Mange af de ting som Lars Larsen og kaproerne var igang med faldt ikke altid ind i de gamle traditioner og den nye kaproningsafdeling var ikke altid lige populære.

Lars havde dog flere faste støtter i roklubben bl.a. Birger Rind, Jørgen Andersen, Jørgen & Connie Birck Andersen. Men selv en stivnakket gammel klub kunne ikke andet end glæde sig over de flotte resultater, der begyndte at strømme ind. Kaproningsafdelingen fik endnu flere medlemmer - en del piger var også indstillet på at komme ud og ro stærkt. En brugt dobbeltfirer blev gennem flere sæsoner, rammen om et hold juniorpiger.

Vintertræningen blev suppleret med weekend-træningssamlinger og her mødtes 30-35 af Jyllands bedste kaproere. Roerne blev testet en gang månedligt i roergometer i vinterhalvåret, og senere blev de bedst testet på Odense Universitet. Om sommeren deltog roerne selvfølgelig i kaproninger, weekend-træningssamlinger og træningslejre i en eller to uger op til sæsonens endelige mål. Resultaterne udeblev heller ikke - se blot opremsningen af de bedste re-

sultater. Nu blev mandskaberne kombineret, og i 1983 blev en juniordobbeltfirer udtaget til juniorverdensmesterskaberne i Vichy i Frankrig. Leif Rasmussen og Hans-Ulrik Jernert var ombord. Mandskabet opnåede en flot femteplads til stor jubel for Træningscenter Nord, der dermed viste at det nyttede noget.

Men kaproning koster penge - Tage Hammer var og er stadig en stor hjælp når der skal hentes sponsorpengene rundt i byen. Roerne fik reklamer på tøj, traileren blev flot broderet med reklameskilte og på et tidspunkt havde klubben også tombolavognen på torvet. Pengene gik til brugt materiel og for at øge aktiviteten.

Lars Larsen har læst en del mere end man gjorde i gamle dage

Resultater fra 1983 til 1990

Finn Rasmussen: Den første i Silkeborg Roklubs historie, der deltog ved Nordisk Mesterskab for seniorer i 1983. Finn fik fine resultater især som junior - nationalt som internationalt. Finns forrygende træningsiver, var med til at præge kaproningsafdelingen i en positiv retning. Finn var også i en kort periode med i landsholdstruppen for letvægstroere. Han slog flere gange klubrekorden i antal roede kilometer. Hans sidste rekord var på 5.030 km på en sæson.

Leif Rasmussen og Hans-Ulrik Jernert: De første i Silkeborg Roklubs historie, der deltog ved juniorverdensmesterskaberne i 1983. Leif blev året efter den første i klubbens historie, der deltog ved nordisk mesterskab for juniorer. Holdet fra Træningscenter Nord som Leif var med på, var kun 1/10 sec. fra det nordiske mesterskab. Holdet deltog samme år ved juniorverdensmesterskaberne i Jönköping i Sverige.

Michael S. Petersen: den første i Silkeborg Roklubs historie, der vandt et årgangsmesterskab. Michael vandt i 14-16 års klassen i singlesculler. Michael klarede sig godt, indtil han flyttede til Bagsværd, hvor han endnu er aktiv.

Mette Krogh: Den første i Silkeborg Roklubs historie, der vandt et juniordanmarksmesterskab sammen med Annette Krause i 1984. I 1985 var Mette i båd med Nina Jørgensen og forsvarede sit danmarksmesterskab.

Mette Krogh og Nina Jørgensen: De første i Silkeborg Roklubs historie, der vandt nordisk mesterskab for juniorer i 1986. Mette og Nina deltog samme år ved juniorverdensmesterskaberne i Tjekkoslovakiet i dobbeltfirer med en flot 6. plads.

Hans-Ulrik Jernert, Lars Christensen og Michael Mortensen: De første i Silkeborg Roklubs historie, der deltager ved "Match des Seniores" (uofficielt verdensmesterskaber for senior B roere) i 1985 i Spanien. Det skal bemærkes, at Michael på dette tidspunkt var medlem af Viborg Roklub. Året efter deltog Lars Christensen og Michael Mortensen i dobbeltsculler ved "Match des Seniores" i Hamburg og i 1987, året efter var Lars og Michael med på en dobbeltfirer fra Træningscenter Nord ved "Match des Seniores" i Frankrig, hvor holdet opnåede en flot 5. plads. Samme år deltog dette mandskab også ved Nordisk mesterskab for seniorer i Finland.

Hans-Ulrik Jernert, Lars Christensen, Michael Hjelm (Viborg) og Michael Mortensen ved Senior B Masters i Spanien

Mette Krogh: Den første i Silkeborg Roklubs historie, der vinder guld ved "Match des Seniores" i 1988 i Belgien i en Træningscenter Nord dobbeltfirer. Året før vandt Mette sølv i dobbeltsculler, sammen med Jette Rasmussen fra Horsens, ved "Match des Seniores". Mette blev også den første i Silkeborg Roklubs historie, der deltog ved de Olympiske Lege i Seoul i 1988. Mette deltog i en international ungdomslejr, med deltagere fra forskellige idrætsgrene. Holdet fra Danmark var udsendt af Danmarks Olympiske Komite.

Mette Krogh, Jette Rasmussen (Horsens) og Lars Larsen med skinende sølvmedaljer ved Senior B Masters 1987 i Frankrig

Lars Christensen: Den første i Silkeborg Roklubs historie, der deltager ved verdensmesterskaberne for seniorer i Jugoslavien i 1989. Lars blev også den første i Silkeborg Roklubs historie, der blev optaget i Danmarks Rocenter, og mon ikke Lars også bliver den første, der deltager som aktiv ved de kommende Olympiske Lege. Lars slog i 1988 Finn Rasmussens klubrekord med antal røde km, pr. sæson og i 1989 forbedrede Lars rekorden yderligere til 5.100. For at ro så mange km på en sæson, kræves træning helt op til 11 gange i ugen i sommerhalvåret.

Lars Christensen i 1989 - sådan slog han sin egen rekord!

Status over kaproning fra 1979

1979:	33 starter	9 - 1. pladser	15 - 2. pladser	5 - 3. pladser
1980:	81 -	25 - 1. -	19 - 2. -	13 - 3. -
1981:	99 -	37 - 1. -	12 - 2. -	21 - 3. -
1982:	86 -	29 - 1. -	17 - 2. -	10 - 3. -
1983:	119 -	50 - 1. -	32 - 2. -	27 - 3. -
1984:	115 -	59 - 1. -	26 - 2. -	13 - 3. -
1985:	48 -	13 - 1. -	18 - 2. -	10 - 3. -
1986:	42 -	18 - 1. -	9 - 2. -	4 - 3. -
1987:	28 -	9 - 1. -	3 - 2. -	7 - 3. -
1988:	23 -	13 - 1. -	4 - 2. -	2 - 3. -
1989:	16 -	6 - 1. -	5 - 2. -	1 - 3. -
ialt	690 starter	268 - 1. pladser	160 - 2. pladser	113 - 3. pladser

Nationale mesterskaber:

1983: Årgangsmesterskab 14-16 år 1X: Michael S. Petersen
 1984: Junior-DM 2X: Mette Krogh og Annette Krause
 1985: Junior-DM 2X: Mette Krogh og Nina Jørgensen
 1985: Forbundsmesterskab 4X: Hans-Ulrik Jernert, Lars Christensen, Flemming Schmidt og Leif Rasmussen

Nordiske mesterskaber:

1983: Senior-NM 1X: Finn Rasmussen, 4. plads
 1984: Junior-NM 4X: Leif Rasmussen, 2. plads
 1986: Junior-NM 4X: Mette Krogh og Nina Jørgensen, 1. plads
 1987: Senior-NM 4X: Lars Christensen og Michael Mortensen, 4. plads
 1989: Senior-NM 4X: Lars Christensen, 3. plads

Juniorverdensmesterskaber:

1983: 4X: Hans-Ulrik Jernert og Leif Rasmussen, 5. plads
 1984: 4X: Leif Rasmussen, 8. plads
 1986: 4X: Mette Krogh og Nina Jørgensen, 6. plads

Senior B Masters:

1985: 4X: Lars Christensen, Hans-Ulrik Jernert og Michael Mortensen, 8. plads
 1986: 2X: Lars Christensen og Michael Mortensen, 8. plads
 1987: 2X: Mette Krogh, 2. plads
 1987: 4X: Lars Christensen og Michael Mortensen, 5. plads
 1988: 4X: Mette Krogh, 1. plads

Seniorverdensmesterskab:

Lars Christensen, 11. plads.

*Når det drypper...
 Lars Larsen modtager klapsalver og håndfaste beviser på sin store indsats for kaproningen bl.a. i Silkeborg*

Rigtige venner

Roklubbens Venner blev stiftet i november 1947 år. Foreningen skulle samle de gode kræfter, der kunne støtte og hjælpe Silkeborg Roklub. Gennem tiderne har foreningen skænket mange og dyre gaver til Roklubben bl.a. flere både. Udover at være en støtte for roklubben, har Roklubbens Venner også selv formået at arrangere og more sig med forskellige aktiviteter. Sommerfester, roture, lotterispil, hvor damerne var med, og skydning med efterfølgende fest. Sommerfesterne var meget afholdte, og på en generalforsamling blev der talt om også at invitere damerne med, men som før i Roklubbens historie, måtte det vente endnu nogle år.

Allerede to år efter stiftelsen af Roklubbens Venner var der midler til at indkøbe den første båd "Brassø" til Silkeborg Roklub. Svening Jensen døbte båden ved 60 års jubilæet i 1950. Midlerne som blev indsamlet til støtte for roklubben - blev kun skrabt sammen ved et godt benarbejde og samarbejde fra de trofaste støtter - Roklubbens mange Venner.

Formand for DFJR F.A.A. Hansen døver båden Gudensø ved 70 års jubilæet

I et referat fra 1958 bemærkedes det, at Roklubbens Venner rådede over mange oratoriske begavelser, og dirigenten havde store problemer med at styre diskussionerne.

Den 4. november var der lotterispil og alle fik en agerhøne med hjem siger det korte referat.

Vennerne forsøgte flere gange at tage damerne med til sommerfesten, men det blev hver gang forkastet.

Ved Silkeborg Roklubs 75 års jubilæum havde Roklubbens Venner hele 105 medlemmer. Roklubbens Venner fik også et jubilæumsskrift på benene - og som nogle vil vide er mange oplysninger til denne udgave hentet derfra.

Konditor Fr. Langhoff døver Avnsø i 1965

Det har Silkeborg Roklub betydet for mig

Tage Hammer

Nu har jeg været medlem af Silkeborg Roklub i 53 år og når jeg skal sige hvad roklubben har betydet for mig kan jeg kun sige - alt! Men jeg kan fremhæve det der står tydeligst i min hukommelse, og som jeg altid vil mindes.

For eksempel ville nogle tyske soldater være medlem af roklubben. De havde roet i Tyskland før de blev indkaldt. Det var et dilemma - vi ville absolut ikke have dem i klubben, men vi skulle også være forsigtige med at sige blankt nej. Så vi opfandt en historie med at roklubben var medlem af Foreningen for aldrig mere krig, og som soldater kunne de naturligt nok ikke optages som medlemmer.

En aften var jeg på besøg hos min forlovede, hun boede et stykke oppe ad Åhavevej, ikke langt fra roklubben. Klokken var 20.45 da der lød et brag, ja flere brag lige i nærheden. Jeg fløj op og sagde "det er roklubben !!!" og jeg styrtede afsted og nåede derhen som en af de allerførste. Det var et forfærdeligt syn - roklubben og bådene fuldstændigt splittet ad.

Vi drillede tyskerne det vi turde og kunne. Tyskerne havde stjålet en stor båd der lå i havnen. En tysk general var ombord og havde efterladt sin bil på havnen. I ly af mørket skar vi alle fire dæk op. Det var en forfærdelig tid, men det kunne ikke undgås at den også var spændende. Det var mest spændingen og ikke så meget fædrelandskærlighed der drev os til narrestreger - det er jeg ikke rød for at indrømme. Jeg kan ikke lade være med at tænke på de fem der døde - det kunne have været enhver af os.

En af de allerstørste begivenheder var indvielsen af den nye klub og de mange nye både i 1945. Det er en dag jeg aldrig glemmer - det var en festdag!

Da jeg blev 60 år havde jeg inviteret familie og venner på en sejltur med Hejren til Ry og tilbage til Silkeborg. Det var kort efter regattaen og lysene var endnu ikke taget ned og de var allesammen tændt og slidsken foran roklubben var fyldt med roere der stod med splitflag og årer, da båden kom ind i havnen. Ry Roklub havde gjort ligesådan i Ry. Der var jeg virkelig meget rørt - tænk at de ville arrangere alt dette for mig.

Ungdomsroerne har altid stået mit hjerte nært, og jeg var glad da den første landslejr for både piger og drenge langt om længe kom op at stå og blev afholdt på Møgelø. Det var pragtfuldt at se det man har arbejdet så hårdt for endelig lykkes.

Jeg har modtaget alle de hædersbevisninger der næsten kan fåes. Selvfølgelig er jeg meget taknemmelig, men det der virkelig tæller er de personlige og oprigtige breve fra rokammerater i hele landet. De breve gemmer jeg tæt ved mit hjerte og tager frem indimellem når jeg synes jeg trænger til at mindes de mange gode og dygtige mennesker jeg har arbejdet sammen med.

Jeg vil også lige nævne dengang vi skulle sammenlægge Silkeborgs to roklubber. Det var et utroligt hårdt arbejde at indhente tilladelser, skaffe penge og koordinere det hele. Jeg var i et byggeudvalg sammen med Chr. Høegh, Kristian Bertelsen, Holger Christensen og Knud Lisberg. Ingen af disse mennesker kunne undværes i det store arbejde. For at skaffe penge til den store ombygning ville vi afholde en fest ved Silkeborg Langsø. Der var inviteret tivoli, næsten hele Langsøns bredde og bådene var illumineret. Bådene havde batteri ombord. En masse aktiviteter var sat i værk - men Holger Christensen var imod ideen, så vi ventede til han var udenbys og holdte en stor og succesfuld fest der gav 20.000 kr i overskud.

Det var en stor dag da roklubben holdt reception for mig i anledningen af mit 50 års jubilæum som medlem af Silkeborg Roklub. Det var en flot reception som jeg også vil mindes med varme. Samme år i 1987, havde DFfR 100 års jubilæum og ved motionstævnet i Ry var jeg i båd med mit barnebarn og min svigersøn der havde 25 års jubilæum som roer i Århus. Den film der blev optaget af Dan-

marks Radio får jeg indimellem at se - jeg synes selv det er flot. Nu træner mit barnebarn som kaptajn i Århus.

Det der har glædet mig allermost er nok, at der har været brug for mig på trods af at jeg efterhånden er lidt op i alderen - tænk sig, i 1989 fik jeg Poul Madsens mindelegat, det havde jeg ikke regnet med. Nu har jeg været til hver eneste standerhejsning og standerstrygningen siden min start i klubben og det har tænkt mig at blive ved med, og jeg glæder mig til at være med den 7. april 1990.

Knud Gyldenløv

Motion, samvær, tryghed.

Roning er en af de bedste måder at dyrke sport på, fordi den så glimrende kombinerer motion og samvær. Roning er en meget afvekslende og alsidig sport, som kan tilfredstille ethvert behov. Singlesculler for den der vil ro en tur for sig selv, og motionsbådene hvor man samtidig kan dyrke samværet. Endelig er der week-end-ture og langture, som er noget helt for sig selv. Disse ture har også noget med livskvalitet at gøre - man får roet en masse, besøger andre steder/andre roklubber, får en masse frisk luft og man oplever sine rokammerater på en helt ny måde. Man kan prøve at planlægge turen inden afgang, men det danske vejr sørger som regel for at sådan går det ikke. Det er blot endnu en charme, ikke at vide hvad den næste dag vil bringe. Overalt hvor man kommer på roturturene bliver man godt modtaget. På en tur i det sydfynske øhav, overnattede vi to bådehold i et baglokale i den lokale brugs.

Ferielangtur er en god og billig ferie, og så er den smækfyldt med gode minder - en oplevelse jeg varmt kan anbefale.

Min omgangskreds stammer fra roklubben, og den varme og tryghed jeg føler gør mig varm om hjertet. Jeg kom til Silkeborg i 1977 uden at kende et øje i byen. Jeg gik ned i roklubben og jeg husker stadig den modtagelse jeg fik. Jeg trådte ind i opholdsstuen og Steen Betzer var ikke sen til at vise mig rundt og det fik mig til at føle mig velkommen. Denne oplevelse har jeg tænkt på mange gange siden. Så derfor - tag godt imod de nye i klubben. Nu runder klubben de 100 år, og jeg er sikker på, at klubben også vil opleve sin 200 års fødselsdag fordi jeg tror, der i fremtiden vil blive et endnu større behov for at være sammen, og til at dyrke en sport sammen. Der findes mange former for sport, men ingen så alsidig som rosport. Med dette vil jeg ønske Silkeborg Roklub tillykke med de 100 år og med et optimistisk syn på fremtiden.

Klubhuset gennem tiderne

I 1890 var der ikke noget klubhus. Bådene lå i en have ved Lunden kun nødtørftigt skærmet mod vind og vejr.

I 1891 blev der bygget et lille klubhus på Havnen

klubben trivedes udmærket i det lille hyggelige hus, men i 1923 op-
hævede kommunen lejekontrakten af grunden og klubben skulle
flytte i løbet af få måneder. 100 kr. var hvad klubben havde i kas-
sen og kommunen ville ikke give erstatning. Men som altid blev
problemet løst og samme år blev der holdt indvielse af det nye
klubhus hvor det gamle savværk havde ligget.

Silkeborg Roklubens Bådehus.

Det meget smukke stråtrækte klubhus var tegnet af Bygningskon-
struktør Thorvald Madsen.

Redaktør Sophus Sørensen holder tale ved en standerhejsning

Et stemningsbillede fra 30'erne - i 1932 blev huset genindviet efter
en udvidelse

Havnens pryd blev sprængt til pindebrænde den 26. januar 1944

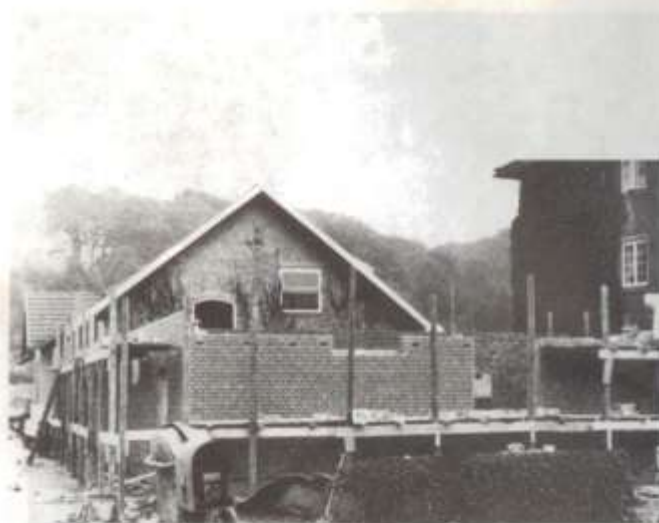
Som det var sket engang før, rejste Silkeborg Roklub sig igen

Ved rejsegildet i 1944 nydes en Silkeborg Øl

Et glimt fra dameroklubben. hvornår billedet er fra, siger historien ikke noget om - men morsomt har det sikkert været

Damernes klubhus stod foran en omfattende restaurering - istedet blev klubberne lagt sammen og selve klubhuset blev udvidet. Tilbygningen er tegnet af Arkitekt Knud Lisberg og tømrermester Chr. Høeg.

Det "gamle" klubhus stråler og gør sig godt ved regattaen.

Hvis væggene kunne tale, ville de sikkert beskrive den specielle atmosfære og det varme kammeratsskab der synes at have eksisteret her altid.

Klubhuset danner ramme om medlemmernes trivsel, ikke blot før og efter en rotur, men på de mange timer der er brugt på bestyrelsesmøder, udvalgs møder, bådklargøring, klubfester, kaproningssamlere, gasteroere, receptioner, hyggeaftener og de stunder hvor man lige smutter ned i klubben! Når jeg kommer forbi klubben på vej et andet sted hen, kigger jeg lige for at se om der er lys eller om portene står åbne - og jeg bliver næsten aldrig skuffet - der er altid liv i klubben.

Kanindåben

Kong Neptun, Dronning Oline og det kongelige følge i 40'erne

Under krigen blev den kongelige flåde pyntet i RAF farver for at provokere lidt mod tyskerne

Kaninerne får løbet ørerne af sig op ad Søndergade i 1988

Fra flåden lyder en skummel sang der skal skræmme kaninerne yderligere inden dåben - 1988

Efter en behandling af den kongelige læge og af den kongelige barber 1988

Det lille menneske kan hverken se eller høre, men hjælpes lempeligt ned af bordet og smides i havnen

En vild kanin kan også styres i den grusomme gabestok

Vikingerne er ikke at spøge med

Endelig slipper man for mere og ryger i havnen

Som en smuk afslutning på en hård tur, må både vikinger, hoffet og sågar Kong Neptun og Dronning Oline en tur i bajlen.

Efter dåben er man ikke længere kanin, så er man rigtig roer. Om aftenen uddeles der flotte dåbsattester under kaninfesten. I gamle dage blev kaninerne smurt ind i råddent fiskeaffald, der havde stået og gæret på loftet i 14 dage. Idag er man lidt mere human. Det er ikke længere fiskeaffald, men en kogt grød med gær og diverse rester.

Klubbens formænd

1890-1990

Oscar Lund 1890 - 1893
F.C. Lund 1893 - 1905
V. Johansen 1905 - 1907

Sophus Sørensen 1907 - 1947

Ejnar Torpe 1947 - 1953

Holger Christensen 1953 - 1974

Hugo Fisker 1974 - 1977

Birger Rind 1977 - 1982

Tommy Thomsen 1982 - 1985

Jane Bonke 1985 - 1988

Kim Larsen 1988 -

Så er den ikke længere - eller er den...

1990-

Der kan skrives en bog om hvert eneste år, og om hvert eneste medlem. Begrænsningens kunst er ofte den sværeste. Hvordan sikrer man sig at alle har fået den tak og opmærksomhed de har fortjent? Alle klubbens medlemmer har på sin egen måde støttet og givet roklubben en del af sig selv. Store som små indsatser - de har alle gjort Silkeborg Roklub til en frisk og aktiv 100 årig, med masser af fremtid. Og måske bliver klubbens store ønske om et rostadion på Langsø, snart til virkelighed.

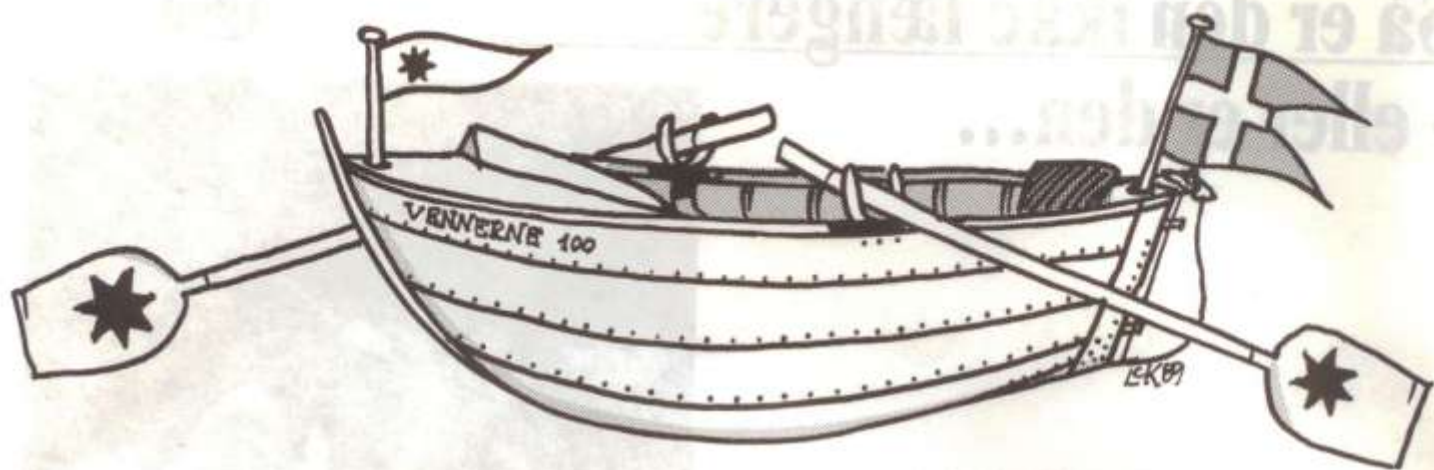
Ingen nævnt, ingen glemt - og dog en række fremtrædende mennesker har fået sit navn nævnt, men endnu flere har ikke. Var det ikke for den anonyme roer, havde der heller ikke været nogen til at gå foran og blive nævnt. Silkeborg Roklub længe Leve...

Som sagt på forsiden - det bliver

bedre med årerne!

TAK

for din støtte
nedennævnte har givet et bidrag
til den nye båd...

Ove Hansen
Jørn og Conni Andersen
Poul Pallesen
John Menke
BIKUBEN
NEPTUN
Hjejlen ApS
Jørgen Bjerregaard
Bodil Foldager
Irene og Ib Sørensen
Tage Winther
Jydsk Industrirenovation
Inger Larsen
L.C. Lauritzen
Knud Lisberg
Chr. Høegh
Tage Hammer
Erik Balle
Sejs Marinecenter
Den Danske Bank

Birger Rind
Frank Nielsen
Inger Edlund
Else Bertelsen
Kristian Bertelsen
Ole Friis Rasmussen
Katballe
Karen og Grethe Nielsen
Dintra
Villy Olesen
Tommy Thomsen
Hotel Dania
Shell Østergade
Automobilhuset
Kim Larsen
Finn Svellov
Frank Sørensen
Silkeborg Håndværkerforening
Midtjyllands Avis
- Sophus Sørensen Mindelegat

Højt hurra for robådene
og deres 100-års gamlinge
fra os i kajakken
blot 50-års ynglinge.
Vi fylder kun det halve,

men sammen med jer kan vi det hele.
Fælles interessen, den er på søen
piger og drenge, meld jer i køen.

Jubilæums hilsen
Silkeborg Kajakklub

REIMAR

50 medarbejdere står klar til at yde den bedst tænkelige service og rådgivning.

6.000 kvm. under tag med total-sortiment inden for

* trælast og bygningsartikler

* værktøj og beslag

* alt til hus, have og hobby

Vi glæder os til at vise dig mulighederne.....

...på Nørrevænget 11.

*forretning med
fornuft....!*

PR-Marketing 86 81 35 00

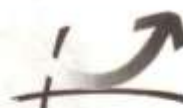
REIMAR

SILKEBORG TØMMERHANDEL A/S
Nørrevænget 11 · Postbox 310 · 8600 Silkeborg

La' vær' med at ringe

- før du vil se nye idéer, målrettet markedsføring
og kreative løsninger, der sælger..!

Vi kan næsten ikke vente med at få din salgskurve til at stige, men vi behøver os
og ser frem til at høre fra dig, når du får lyst til at bruge et kreativt og effektivt reklame-
bureau, der tilbyder totalerfaring inden for samtlige reklamediscipliner
- og som har noget at sige om det...

Bureau 1

- målrettet markedsføring til vækst-
orienterede virksomheder.

Bureau 1, Silkeborg
Markedsgade 6B
8600 Silkeborg
86 80 11 44

Bureau 1, Struer
Østergade 30
9700 Struer
97 84 11 44

Bureau 1, Detall
Markedsgade 6
8600 Silkeborg
86 80 08 99

BOLIGBYGGERI

ERHVERVSBYGGERI

BYGNINGSRENOVERING

SKOLE- OG INSTITUTIONSBYGGERI

ENFAMILIEHUSE

BYGGESTYRING

OMBYGNING

ENERGIKONSULENT

ÅRSTIDERNE ARKITEKTER A/S

ARKITEKT MAA PER LAUSTSEN

TEGNESTUE · VESTERGADE 49 · 8600 SILKEBORG · TELEF. 86 81 38 44 · GIRO 9 59 32 76 · FAX 86 81 52 26

Vort lokale øl

Volvo Penta og Bukh
inboard Suzuki og mariner
outboard
Lami og Crecent
joller, kanoer, kabinebåde
og sejljoller
Watski butik
Hempel produkter
Echo motorsave - salg og reparation

Vi tager gerne Deres båd i kommission

Sejs Marinecenter

Julsøvej 33 Sejs 8600 Silkeborg
Tlf. 86 84 64 14

Vi tror på de faste værdier.

I Nykredit har vi den fornødne styrke til at skabe trygge rammer baseret på gennemarbejdede løsninger.

Har du brug for lån til fast ejendom, ny- eller ombygning, så husk du har Nykredit. Vi er aldrig længere væk end den nærmeste telefon.

Vi tror på de faste værdier

Nykredit

Silkeborg Tlf. 86 81 19 88

Hånden på hjertet !

- hvor sikker er du på, at du betaler den rigtige pris for dine tryksager? og har du altid fået leveret den rigtige kvalitet - til den aftalte tid?

Jeg er bogtrykker

- og efter mange år som grafisk beregner på forskellige offset trykkerier ved jeg, hvorledes der er tid og penge at spare på tryksager. Jeg ved også, hvilke trykkerier der har lige netop den maskinpark, der er bedst egnet til den enkelte opgave. Og som kan levere nøjagtigt den kvalitet, man ønsker - til den rigtige pris - og til aftalt tid.

Jeg kan klare enhver opgave

- lige fra det helt enkelte visitkort til komplicerede brochurer og kataloger i flot 4-farvet tryk. Ved du selv, hvorledes dine tryksager skal se ud, er det fint. Men via et gensidigt samarbejde med to af de førende reklamebureauer i 75 og 86 området, kan jeg klare alle opgaver fra ide til færdig tryk.

Interesseret ?

- så tag blot telefonen og ring 75 50 36 36, så laver jeg gerne en gratis gennemgang af dine tryksager og kommer med forslag til eventuelle besparelser.

Med venlig Hilsen

BOGTRYKKEREN
75 50 36 36 ALT I TRYKSAGER

FILIPSEN
GRAFISK PRODUKTION

Olaf Ryes Gade 7A
6000 Kolding
Telefon 75 50 31 77
Telefon 75 50 36 36
Telefax 75 52 86 68

Produktionen af dette jubilæumsskrift er skænket
af Filipsen Grafisk Produktion
- som ønsker Silkeborg Roklub tillykke med jubilæet !

Det er en stor ære for mig at sidde som formand for Silkeborg Roklub netop i år, hvor klubben, som Silkeborgs ældste sportsklub, fylder 100 år.

100 år er lang tid - selv for en roklub. Så lang tid, at kun de gamle protokoller kender hele historien. Ved at støve dem af, synes jeg vi har fået et flot og utraditionelt jubilæumsskrift - en slags dagbog fra 1890 og frem til idag.

Netop traditioner kendetegner ellers roningen. Selvom verden omkring klubben har ændret sig utroligt meget i disse 100 år, er der ikke sket de store ændringer i Silkeborg Roklub. Klubhuset har godnok ikke ligget det samme sted hele tiden, men vi roer de samme ture på de samme søer, i den samme slags både som før i tiden. Ikke fordi vi ikke følger med tiden, men fordi det er det vi roere vil. Nyde naturen og den friske luft sammen. Alle kan være med. Det stilles ingen krav. Man risikerer ikke at blive "sat af holdet". Selvfølgelig stilles der krav til kapproere - men kaproningen udgør kun en lille del af vores sport. Alligevel er det 1. pladserne der har sportspressens bevågenhed - og hvis man ikke lige kender en, der roer, stifter langt de fleste bekendtskab med rosporten gennem mediernes dækning af kaproninger.

Selvfølgelig udvikler roningen sig også. Materiellet bliver forbedret. Kravene til de bedste kapproere bliver stadig større. En klub kan ikke i dag stille med et godt internationalt kaproningshold. Lokale træningscentre skyder op for at samle de bedste roere. Langtursroerne finder stadig nye spændende destinationer, ofte langt fra landets grænser. Motionsroerne hopper med på de nyeste diller - og er ikke bange for at prøve kræfter i andre sportsgrene end roning. Ro-triathlon er et glimrende eksempel på en af de nye spændende ro-aktiviteter.

I Silkeborg Roklub følger vi også med tiden. Vores faciliteter er tidsvarende og moderniseres løbende. Bådparken bliver yngre og mere vedligeholdelsesfri. Vi er ikke bange for at prøve andre bådtyper end den traditionelle tunge inrigger. Vores ideelle rofarvand giver os mulighed for at benytte stadig lettere og hurtigere både i den daglige roning. Bestyrelsen arbejder nu efter målsætninger og handlingsplaner. Regnskaberne klares ved hjælp af EDB-udstyr, og medlemsskontingentet trækkes ganske automatisk fra ens bankkonto.

Hvad nu med fremtiden? Passer roningen ind i fremtidens samfund? Vi lever jo i en tid med et meget omskifteligt samfund, så det er vigtigt, at vi også i roklubben forstår at tilpasse os dette samfund. Og gør vi det - tror jeg vi med stor fortrøstning kan se frem mod de næste 100 år.

For nogle er roning god motion - og for andre en hel livsstil. Sådan vil det også være fremover - men en ting er sikkert - der vil altid være roere i Silkeborg. De vil altid være stolte af og værne om deres klub, Silkeborg Roklub, der altid vil være Silkeborgs ældste sportsklub - det forpligter !!

Med disse ord ønsker jeg Silkeborg Roklub og dens medlemmer tillykke med de første 100 år - og held og lykke med de næste 100.

Kim Larsen
Kim Larsen Formand